

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 291

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 21. oktobris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

Komisijas Regula (EK) Nr. 1577/2006 (2006. gada 20. oktobris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 1

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1578/2006 (2006. gada 19. oktobris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā 3

Komisijas Regula (EK) Nr. 1579/2006 (2006. gada 20. oktobris) par konkursa atklāšanu nolūkā piešķirt sistēmas A3 izvešanas atļaujas augļu un dārzeņu nozarē (tomāti, apelsīni, citroni, galda vīnogas un āboli) 5

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1580/2006 (2006. gada 20. oktobris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1043/2005, ar kuru īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 attiecībā uz eksporta kompensāciju piešķiršanas sistēmu noteikumiem lauksaimniecības produktiem, kurus eksportē tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā, un šādu kompensāciju apjomu noteikšanas kritērijus 8

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Padome

2006/702/EK:

★ Padomes Lēmums (2006. gada 6. oktobris) par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņem 11

2006/703/EK, Euratom:

★ Padomes Lēmums (2006. gada 16. oktobris), ar ko ieceļ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļus no Dānijas 33

Komisija

2006/704/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. oktobris) par atsauces uz standartu EN 848-3:1999 “Kokapstrādes mašīnu drošība – Frēzmašīnas vienpusējai apstrādei ar rotējošu griezējinstrumentu – 3. daļa: Ciparvadības frēzmašīnas un kailmateriāla frēzmašīnas” publicēšanu ar ierobežojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/37/EK (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4901) ⁽¹⁾ 35

2006/705/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. oktobris), ar ko apstiprina plānu profilaktiskai vakcinācijai pret H5 apakštipa putnu gripu dažās saimniecībās Ziemeļreinā-Vestfālenē, ko iesniegusi Vācija saskaņā ar Padomes Direktīvu 2005/94/EK (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4906) 38

2006/706/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. oktobris), ar ko groza Lēmumu 92/452/EEK attiecībā uz dažām embriju ieguves un gatavošanas brigādēm Amerikas Savienotajās Valstīs (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4907) ⁽¹⁾ 40

2006/707/EK:

- ★ Lēmums Nr. 06/EK/2006, ko pieņem Apvienotā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Kopienas un Japānas Nolīgumu par savstarpējo atzišanu (2006. gada 12. jūnijs), saistībā ar atbilstības novērtēšanas iestādes reģistrēšanu nozaru pielikumā par telekomunikāciju termināla iekārtām un radio iekārtām 42

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu

- ★ Padomes Vienotā rīcība 2006/708/KĀDP (2006. gada 17. oktobris), ar ko groza un pagarina Vienoto rīcību 2005/190/KĀDP par Eiropas Savienības Integrēto tiesiskuma misiju Irākā, EUJUST LEX 43

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1577/2006

(2006. gada 20. oktobris),

ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 21. oktobrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2006. gada 20. oktobra Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	052	63,6
	096	29,2
	204	41,1
	999	44,6
0707 00 05	052	110,8
	096	30,8
	999	70,8
0709 90 70	052	100,0
	204	51,8
	999	75,9
0805 50 10	052	62,9
	388	64,7
	524	66,9
	528	58,3
	999	63,2
0806 10 10	052	88,6
	066	54,3
	400	172,2
	999	105,0
0808 10 80	388	79,6
	400	115,6
	404	100,0
	800	129,5
	804	140,2
	999	113,0
0808 20 50	052	96,6
	388	102,9
	720	57,0
	999	85,5

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1578/2006**(2006. gada 19. oktobris)****par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un par kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu Regulai (EEK) Nr. 2658/87 pievienotās kombinētās nomenklatūras vienādu piemērošanu, ir jānosaka pasākumi par šīs regulas pielikumā minēto preču klasifikāciju.
- (2) Regulā (EEK) Nr. 2658/87 ir izklāstīti vispārīgie kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumi. Lai piemērotu tarifus vai citus pasākumus, kas saistīti ar preču tirdzniecību, šie noteikumi attiecas arī uz jebkuru citu nomenklatūru, kura pilnīgi vai daļēji balstās uz to vai pievieno tai kādas papildu apakšnodaļas un ir izveidota ar īpašiem Kopienas noteikumiem.
- (3) Ievērojot minētos vispārīgos noteikumus, pielikuma tabulas 1. ailē aprakstītās preces jāklasificē saskaņā ar KN kodiem, kas norādīti 2. ailē, atbilstīgi 3. ailē noteiktajam pamatojumam.

- (4) Ir lietderīgi noteikt, ka persona, kuras rīcībā ir saistošā izziņa par tarifu, ko attiecībā uz preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā ir izdevušas dalībvalstu muitas iestādes, bet kas neatbilst šīs regulas noteikumiem, var turpināt to izmantot trīs mēnešus saskaņā ar 12. panta 6. punktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽²⁾.

- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Muitas kodeksa komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Preces, kas aprakstītas pielikuma tabulas 1. ailē, kombinētajā nomenklatūrā klasificē ar KN kodiem, kas norādīti tabulas 2. ailē.

2. pants

Saistošo izziņu par tarifu, ko izdevušas dalībvalstu muitas iestādes, bet kas neatbilst šīs regulas noteikumiem, saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 12. panta 6. punktu var turpināt izmantot trīs mēnešus.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 19. oktobrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

László KOVÁCS

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 996/2006 (OV L 179, 1.7.2006., 26. lpp.).

⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 648/2005 (OV L 117, 4.5.2005., 13. lpp.).

PIELIKUMS

Preču apraksts	Klasifikācija (KN kods)	Pamatojums
(1)	(2)	(3)
1. Membrānas veida tastatūra (aptuvenais izmērs: 65 × 40 × 1 mm), izgatavota no polikarbonāta, un tajā nav nekādu elektrību vadītspējīgu elementu. Precei vienā pusē ir lieti taustiņi, bet otrā pusē ir elektrību vadītspējīgas kontaktapas. Precei ir apdrukāti taustiņi, kas veido gan burtu, gan ciparu tastatūru, zvana pogas un citas pazīmes, kas parasti ir mobilā tālruņa aparātiem.	8529 90 40	Klasifikācija noteikta, ievērojot 1. un 6. vispārīgo kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumu, XVI sadaļas 2. b) piezīmi un KN kodu 8529, 8529 90 un 8529 90 40 aprakstu. Tastatūras uzbūve, jo īpaši tās forma un pozicionējums, kā arī taustiņu apdruka un izvietojums ļauj to klasificēt atbilstoši KN kodam 8529 90 40 kā sastāvdaļu, ko paredzēts lietot vienīgi vai galvenokārt ar ierīci pozīcijā 8525.
2. Piepūšamu plastmasas aproču pāris, katrs ar divām gaisa kamerām. Tās paredzētas bērniem un uzvelkamas uz rokām, lai noturētu sekla ūdens virspusē. To konstrukcija nenodrošina glābšanas vai drošības vajadzībām pietiekamu drošības pakāpi.	9506 29 00	Klasifikācija noteikta, ievērojot 1. un 6. vispārīgo kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumu un KN kodu 9506 un 9506 29 00 aprakstu. Izstrādājuma konstrukcijas dēļ tas nenodrošina tādu drošības pakāpi, kāda noteikta drošības vai glābšanas riņķim vai glābšanas vestei dzīvības glābšanas nolūkam (izstrādājuma materiāls). Izstrādājums nav tikai rotaļlieta, un tādēļ tas ir izslēgts no pozīcijas 9503. Tā kā izstrādājums ir pietiekami drošs, lai noturētu bērnu virs ūdens, tas klasificējams ar KN kodu 9506 29 00.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1579/2006**(2006. gada 20. oktobris)****par konkursa atklāšanu nolūkā piešķirt sistēmas A3 izvešanas atļaujas augļu un dārzeņu nozarē (tomāti, apelsīni, citroni, galda vīnogas un āboli)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

Regulu (EEK) Nr. 3846/87 ⁽³⁾. Šie daudzumi būtu jāsadala, jo īpaši ņemot vērā to, ka attiecīgajiem produktiem raksturīgi vairāk vai mazāk bojāties.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulu (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 35. panta 3. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Komisijas Regulā (EK) Nr. 1961/2001 ⁽²⁾, noteikti sīki izstrādāti noteikumi par eksporta kompensāciju piemērošanu augļu un dārzeņu nozarē.

(2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 35. panta 1. punktu ciktāl tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu saimnieciski nozīmīgus izvedumus, attiecībā uz produktiem, ko izved Kopiena, var noteikt eksporta kompensācijas, ņemot vērā limitus, kas izriet no līgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu.

(3) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 35. panta 2. punktu ir jāgādā par to, lai neizjauktu tirdzniecības plūsmas, kas, pateicoties kompensāciju režīmam, izveidojušās iepriekš. Šā iemesla dēļ, kā arī sakarā ar to, ka augļu un dārzeņu izvedumiem ir sezonas raksturs, ir jānosaka katram produktam paredzētie daudzumi, pamatojoties uz lauksaimniecības produktu nomenklatūru attiecībā uz eksporta kompensācijām, kas izveidota ar Komisijas

(4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 35. panta 4. punktu kompensācijas nosakāmas, ņemot vērā, pirmkārt, augļu un dārzeņu cenu pašreizējo situāciju Kopienas tirgū un attīstības perspektīvas un pieejamos krājumus un, otrkārt, cenas, ko izmanto starptautiskajā tirdzniecībā. Jāņem vērā arī tirdzniecības un transporta cenas, kā arī paredzēto izvedumu saimnieciskais aspekts.

(5) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 35. panta 5. punktu cenas Kopienas tirgū nosakāmas, ņemot vērā eksportam vislabvēlīgākās cenas.

(6) Sakarā ar situāciju starptautiskajā tirdzniecībā vai īpašajām prasībām atsevišķos tirgos, iespējams, ka attiecībā uz kādu konkrētu produktu kompensācija ir jādiferencē pēc šā produkta galamērķa.

(7) Tomāti, apelsīni, citroni, galda vīnogas un āboli, uz ko attiecināmas Kopienas tirdzniecības standartu kategorijas Ekstra, I un II, pašreiz var tikt izvesti saimnieciski nozīmīgos daudzumos.

(8) Lai nodrošinātu pieejamo resursu pēc iespējas efektīvāku izmantojumu un ņemot vērā Kopienas izvedumu struktūru, būtu jāīsteno konkurss un jānosaka orientējošā kompensāciju summa un paredzētie daudzumi attiecīgajā periodā.

(9) Augļu un dārzeņu pārvaldības komiteja nav sniegusi atzinumu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā,

⁽¹⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 47/2003 (OV L 7, 11.1.2003., 64. lpp.).

⁽²⁾ OV L 268, 9.10.2001., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

⁽³⁾ OV L 366, 24.12.1987., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2091/2005 (OV L 343, 24.12.2005., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

neattiecina uz daudzumiem, kas paredzēti šīs regulas pielikumā.

1. pants

1. Tiek atklāts konkurss sistēmas A3 izvešanas atļauju piešķiršanai. Attiecīgie produkti, piedāvājumu iesniegšanas periods, orientējošās kompensācijas likmes un paredzētie daudzumi ir noteikti pielikumā.

3. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1961/2001 5. panta 6. punkta piemērojumu, A 3 tipa atļauju derīguma termiņš ir četri mēneši.

2. pants

2. Saskaņā ar pārtikas atbalstu izdotās atļaujas, kas paredzētas Komisijas Regulas (EK) Nr. 1291/2000 ⁽¹⁾ 16. pantā,

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 2. novembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 152, 24.6.2000., 1. lpp.

PIELIKUMS

PAR KONKURSA ATKĻĀŠANU NOLŪKĀ PIEŠĶIRT SISTĒMAS A3 IZVEŠANAS ATĻAUJAS AUGĻU UN DĀRŽEŅU NOZARĒ (TOMĀTI, APELSĪNI, CITRONI, GALDA VĪNOGAS UN ĀBOLI)

Piedāvājumu iesniegšanas periods: no 2006. gada 2. novembra līdz 2006. gada 3. novembrim.

Produktu kods ⁽¹⁾	Galamērķis ⁽²⁾	Orientējošā kompensāciju summa (EUR/t tirsvara)	Paredzētie daudzumi (t)
0702 00 00 9100	F08	30	12 000
0805 10 20 9100	F08	39	113 333
0805 50 10 9100	F08	60	30 000
0806 10 10 9100	F08	23	5 333
0808 10 80 9100	F04, F09	33	83 333

⁽¹⁾ Produktu kodi noteikti Komisijas Regulā (EEK) Nr. 3846/87 (OV L 366, 24.12.1987., 1. lpp.).

⁽²⁾ A sērijas galamērķu kodi noteikti Regulas (EEK) Nr. 3846/87 II pielikumā. Skaitliskie galamērķu kodi noteikti Komisijas Regulā (EK) Nr. 2081/2003 (OV L 313, 28.11.2003., 11. lpp.). Pārējie galamērķi noteikti šādi:

F04: Honkonga, Singapūra, Malaizija, Šrilanka, Indonēzija, Taizeme, Taivāna, Papua-Jaungvineja, Laosa, Kambodža, Vjetnama, Japāna, Urugvaja, Paragvaja, Argentīna, Meksika, Kostarika.

F08: Visi galamērķi, izņemot Bulgāriju un Rumāniju.

F09: Šādi galamērķi: Norvēģija, Islande, Grenlande, Farēru salas, Albānija, Bosnija un Hercegovina, Horvātija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Serbija un Melnkalne, Armēnija, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Gruzija, Kazahija, Kirgīzija, Moldāvija, Krievija, Tadžikistāna, Turkmēnistāna, Uzbekistāna, Ukraina, Saūda Arābija, Bahreina, Katara, Omāna, Apvienotie Arābu Emirāti (Abū Dabī, Dubaija, Sārdža, Ajmana, Ummalkavaina, Rāselheima un Fudžaira), Kuveita, Jemena, Sīrija, Irāna, Jordānija, Bolīvija, Brazīlija, Venecuēla, Peru, Panama, Ekvadora un Kolumbija, Āfrikas valstis un teritorijas, izņemot Dienvidāfriku, galamērķi noteikti Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/1999 36. pantā (OV L 102, 17.4.1999., 11. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1580/2006**(2006. gada 20. oktobris),**

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1043/2005, ar kuru īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 attiecībā uz eksporta kompensāciju piešķiršanas sistēmu noteiktiem lauksaimniecības produktiem, kurus eksportē tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā, un šādu kompensāciju apjomu noteikšanas kritērijus

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (4) Regulas (EK) Nr. 800/1999 17. pants nosaka, ka noteiktos apstākļos dalībvalstis drīkst atbrīvot eksportētājus no pierādījuma sagādāšanas, izņemot pārvadājuma dokumentu, kas prasīts minētās regulas 16. pantā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

- (5) Ir visai daudz īpašu pieteikumu, pēc kuriem tiek piešķirtas kompensācijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1043/2005. Lielāko daļu preču, uz kurām attiecas šie pieteikumi, izgatavo ar skaidri definētiem tehniskajiem nosacījumiem, tām ir nemainīgas īpašības un kvalitāte, tās nosūta pastāvīgās eksporta shēmās, un tām ir kompetento iestāžu reģistrētas un apstiprinātas ražošanas formulas.

ņemot vērā Padomes 1993. gada 6. decembra Regulu (EK) Nr. 3448/93, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kurš attiecas uz dažām precēm, kas iegūtas, pārstrādājot lauksaimniecības produktus ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 3. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1043/2005 ⁽²⁾ 4. pantu saistībā ar tās 1. panta 1. punkta otro daļu Komisijas 1999. gada 15. aprīļa Regula (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem ⁽³⁾, attiecas uz produktu eksportu tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā.

- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 800/1999 3. panta otro ievilkumu tiesības uz eksporta kompensāciju iegūst, importējot konkrētā trešā valstī, ja uz šo trešo valsti attiecas diferencēta kompensācija.

- (3) Regulas (EK) Nr. 800/1999 14., 15. un 16. pantā ir diferencētās kompensācijas izmaksas nosacījumi, jo īpaši dokumenti, kas jāuzrāda kā pierādījums tam, ka preces ir nogādātas galamērķī.

- (6) Ievērojot šos īpašos apstākļus, ar nolūku vienkāršot administratīvo darbu, kas vajadzīgs eksporta kompensāciju piešķiršanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1043/2005, ir ieteicams pieņemt īpašus noteikumus, kas dotu dalībvalstīm lielāku elastību nekā noteikumi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 800/1999 17. pantā, ciktāl tie attiecas uz maksimumiem, līdz kuriem dalībvalstis drīkst atbrīvot uzņēmējus no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasītā pierādījuma.

- (7) Tādēļ ir ieteicams gadījumos, kad preces ir iesaiņotas mazumtirdzniecībai patērētājiem vai preces nosūta labi izveidotās pastāvīgās eksporta shēmās, kur iesaistīti viena eksportētāja veiktie viena un tā paša KN koda preču izvedumi vienam un tam pašam saņēmējam, atļaut dalībvalstīm elastīgi pēc sava ieskata atbrīvot eksportētājus no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasītā pierādījuma iesniegšanas, ja vien tās liek eksportētājiem iesniegt tādu pierādījumu izlases veida pārbaudēs.

- (8) Ir nepieciešams nodrošināt, lai, pirmkārt, dalībvalstis varētu noteikt, ka iepriekš minētie atbrīvojumi attiecas vienīgi uz darbībām, kurām tie domāti, un, otrkārt, atsevišķi eksportētāji jau pirms preču eksportēšanas zinātu, par kurām precēm un darbībām dalībvalsts ir gatava viņiem atļaut izmantot savā labā šo elastīgāko kārtību. Tādēļ ir ieteicams dalībvalstu pārvaldei paredzēt atļauju došanas procedūru, ar kuru tās var kontrolēt preces un darbības, uz kurām tās ir gatavas attiecināt šo elastīgāko kārtību.

⁽¹⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2580/2000 (OV L 298, 25.11.2000., 5. lpp.).

⁽²⁾ OV L 172, 5.7.2005., 24. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 544/2006 (OV L 94, 1.4.2006., 24. lpp.).

⁽³⁾ OV L 102, 17.4.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 671/2004 (OV L 105, 14.4.2004., 5. lpp.).

- (9) Ir ieteicams noteikt, ka ar tādiem noteikumiem piešķirtie atbrīvojumi ir uzskatāmi par riska faktoriem, kas jāņem vērā, izpildot Padomes Regulas (EEK) Nr. 4045/89⁽¹⁾ 2. panta 1. punktu, kas liek dalībvalstīm rūpīgi pārbaudīt darījumus, kuri ietilpst Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantijas nodaļas finansēšanas sistēmā. Bez tam gadījumos, kad dalībvalstis pieprasa konkrētu dokumentāciju riska faktoru dēļ, tām būtu ieteicams piemērot principus, kas noteikti Komisijas 1994. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 3122/94, ar ko nosaka kritērijus riska analīzei attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kas saņem kompensācijas⁽²⁾.
- (10) Neatkarīgi no šīs regulas noteikumiem par atbrīvojumiem atsevišķos gadījumos Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasījumiem pierādījumiem jābūt obligātiem. Tā kā šo prasību attiecināšana uz kompensāciju maksājumiem liek būtiski mainīt administratīvās procedūras gan valsts iestādēm, gan eksportētājiem, tai ir ietekme uz administrēšanu un tā ir ievērojama finansiāla nasta. Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā minētā pierādījuma sagādāšana dažās valstīs var radīt ievērojamas administratīvas grūtības. Ar nolūku atvieglot eksportētājiem uzlikto administratīvo un finansiālo nastu un ļaut varas iestādēm un eksportētājiem ieviest jaunu kārtību attiecībā uz minētajām precēm, un ieviest vajadzīgās procedūras, kas nodrošinātu, ka visas izpildāmās formalitātes norit gludi, ir ieteicams noteikt pārejas posmu, kurā noteiktas atvieglotas prasības pierādījumam par ievēdmuitas formalitāšu izpildi.
- (11) Tāpēc vajadzīgi attiecīgi grozījumi Regulā (EK) Nr. 1043/2005.
- (12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi pārvaldības komiteja, kura nodarbojas ar horizontālajiem jautājumiem, kas saistīti ar I pielikumā neietvertu pārstrādātu lauksaimniecības produktu tirdzniecību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1043/2005 54. pantu papildina ar šādu 3.–6. punktu:

- (¹) OV L 388, 30.12.1989., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2154/2002 (OV L 328, 5.12.2002., 4. lpp.).
- (²) OV L 330, 21.12.1994., 31. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2655/1999 (OV L 325, 17.12.1999., 12. lpp.).

“3. Ar izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 800/1999 17. panta šīs regulas II pielikumā uzskaitītajām precēm minētā panta pirmās daļas b) punktā noteiktā summa piemērojama neatkarīgi no galamērķa valsts vai teritorijas, uz kuru preces tiek eksportētas:

- a) ja preces mazumtirdzniecībai patērētājiem ir iesaiņotas tiešajā iepakojumā, kura tīrais saturs nepārsniedz 2,5 kg, vai traukos, kuru tilpums nepārsniedz 2 l, ar marķējumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK (*) 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kur vai nu minēts importētājs galamērķa valstī, vai kura teksts ir galamērķa valsts oficiālajā valodā vai minētajā valstī saprotamā valodā;
- b) ja konkrēts eksportētājs vismaz 12 reizes 2 gadu laikā pirms 4. punktā minētās atļaujas pieprasījuma eksportē vienam(-iem) un tam(-iem) pašam(-iem) saņēmējam(-iem) preces ar to pašu 8 ciparu KN kodu, kurās ir ne vairāk par 90 % no svara jebkura viena pamatprodukta, par kuru maksājamas kompensācijas.

4. 3. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis pēc pieprasījuma drīkst izdot oficiālu atļauju, kas atbrīvo attiecīgo eksportētāju no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasīto dokumentu sagādāšanas, izņemot pārvadājuma dokumentu.

Pirmajā daļā minētās atļaujas maksimālais derīguma termiņš, ja vien tā netiek anulēta, ir divi gadi, un tā ir pagarināma. Dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem anulēt atļauju, un it īpaši tām nekavējoties jāanulē atļauja, ja ir pamats aizdomām, ka eksportētājs nav ievērojis konkrētās atļaujas nosacījumus.

Saskaņā ar pirmo daļu piešķirtie atbrīvojumi uzskatāmi par riska faktoriem, kas jāņem vērā Regulas (EEK) Nr. 4045/89 2. panta 1. punkta izpildē.

Eksportētāji, kuri izmanto šo atbrīvojumu, norāda atļaujas numuru vienotajā administratīvajā dokumentā un konkrētajā maksājuma pieteikumā tā, kā norādīts šīs regulas 32. pantā.

5. Neatkarīgi no 4. punkta gadījumos, kas paredzēti 3. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis drīkst attiecīgo eksportētāju atbrīvot no pārvadājumu dokumentu iesniegšanas par visiem izvedumiem, uz kuriem attiecas atļauja, ja attiecīgajam eksportētājam tiek pieprasīts iesniegt pārvadājumu dokumentus par vismaz 10 % tādu eksporta deklarāciju vai vienu gadā, atkarā no tā, kuru vairāk, kas dalībvalstīm jāizraugās pēc Regulas (EK) Nr. 3122/94 noteiktajiem kritērijiem.

6. Attiecībā uz šīs regulas II pielikumā uzskaitītajām precēm gadījumos, kad eksporta deklarācija pieņemta ne vēlāk kā 2007. gada 30. septembrī, un par kurām eksportētājs nespēj iesniegt Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. panta 1. punktā prasīto pierādījumu, preces uzskatāmas par ievestām trešā valstī, uzrādot pārvadājuma dokumenta kopiju un vai nu vienu no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. panta 2. punktā uzskaitītajiem dokumentiem, vai bankas doku-

mentu, ko izdevuši atzīti, Kopienā reģistrēti starpnieki un kas apliecina, ka maksājums par konkrēto eksportu ir ieskaitīts pie tiem atvērtā eksportētāja kontā, vai maksājuma apstiprinājumu.

Regulas (EK) Nr. 800/1999 20. panta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis ņem vērā pirmajā daļā izklāstītos noteikumus.

(*) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN

II

(Tiesību akts, kuru publicēšana nav obligāta)

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2006. gada 6. oktobris)

par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādnēm

(2006/702/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

vismazāk privileģēto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalcību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 25. panta pirmo daļu,

- (2) Saskaņā ar 25. pantu Regulā (EK) Nr. 1083/2006 ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas pamatnostādnes ir jāizstrādā ar nolūku definēt provizorisko programmu Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda (turpmāk tekstā – fondi) dalībai, ņemot vērā attiecīgās Kopienas politikas ar mērķi veicināt līdzsvarotu, harmonisku un ilgtspējīgu attīstību.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (3) Paplašināšanās rezultātā būtiski palielinājās reģionālās atšķirības Kopienā, kaut arī dažas jauno dalībvalstu nabadzīgākās teritorijas attīstās visātrāk. Tādējādi paplašināšanās sniedz nebijušu iespēju uzlabot izaugsmi un konkurētspēju visā Kopienā, un tas ir jāatspoguļo šajās stratēģijas pamatnostādnēs.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

- (4) Eiropadomes 2005. gada pavasara sanāksmē tika apstiprināts, ka Kopienai ir jāizmanto visi atbilstoši valstu un Kopienas resursi, tostarp arī kohēzijas politika, lai sasniegtu atjauninātās Lisabonas stratēģijas mērķus, kas ietver saskaņotas pamatnostādnes, tostarp arī Padomes pieņemtās plašās ekonomikas politikas pamatnostādnes un nodarbinātības pamatnostādnes.

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma 158. pantu un ar nolūku stiprināt Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju tās mērķis ir mazināt dažādo reģionu attīstības līmeņu atšķirības un

- (5) Lai sasniegtu Līgumā noteiktos mērķus, un jo īpaši tos, kas vērsti uz patiesas ekonomiskās konverģences sekmēšanu, darbības, kuras atbalsta ierobežotie resursi, kādi pieejami kohēzijas politikā, ir jāvērs uz to, lai veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību, ņemot vērā atjaunināto Lisabonas stratēģiju.

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

- (6) Tādējādi šo stratēģijas pamatnostādņu būtībai ir jābūt vērstai uz kohēzijas politikas stratēģiskuma vairošanas veicināšanu ar nolūku stiprināt sinerģijas ar atjauninātās Lisabonas stratēģijas mērķiem un palīdzēt tās īstenot.
- (7) Eiropadomes 2005. gada pavasara sanāksmē tika secināts, ka jaunās Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanas praktiskās puses uzlabošana, iesaistot reģionu un vietējos dalībniekus un sociālos partnerus, tādējādi bija nepieciešama tādās nozarēs, kur ciešāka saikne ir ļoti būtiska, piemēram, jauninājumu, uz zināšanām balstītas ekonomikas un jauno informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā, nodarbinātībā, cilvēkkapitālā, uzņēmējdarbībā, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) atbalstīšanā un riska kapitāla finansēšanas pieklūvē. Šajās stratēģijas pamatnostādnēs tiek atzītas šādas iesaistīšanās nozīme.
- (8) Šajās stratēģijas pamatnostādnēs atzīts arī, ka kohēzijas politikas sekmīga īstenošana ir atkarīga no valstu līmeņa makroekonomiskās stabilitātes un strukturālajām reformām līdz ar virkni citu nosacījumu, kas ir labvēlīgi investīcijām, ieskaitot efektīvu iekšējā tirgus ieviešanu, administratīvās reformas, labu pārvaldību, uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi un augsti kvalificēta darbaspēka pieejamību.
- (9) Dalībvalstis ir izstrādājušas valsts reformu programmas, lai uzlabotu izaugsmes un nodarbinātības apstākļus, ņemot vērā kopējās pamatnostādnēs. Šīm stratēģijas pamatnostādnēm visās dalībvalstīs un reģionos būtu jāpiešķir prioritāte tām investīciju jomām, kuras var palīdzēt īstenot valstu reformu programmas, ņemot vērā valstu un reģionu vajadzības un apstākļus: ieguldījumu jauninājumu, uz zināšanām balstītas ekonomikas un jauno informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā, nodarbinātībā, cilvēkkapitālā, uzņēmējdarbībā, MVU atbalstīšanā vai riska kapitāla finansēšanas pieklūvē.
- (10) Stratēģijas pamatnostādnēs ir jāņem vērā kohēzijas politikas nozīme, īstenojot citas Kopienas politikas, kas saderīgas ar atjaunināto Lisabonas stratēģiju.
- (11) Attiecībā uz reģioniem un dalībvalstīm, kas ir piemēroti atbalsta saņemšanai saskaņā ar konverģences mērķi, uzmanība jāvērs uz izaugsmes potenciāla veicināšanu, lai tādējādi varētu panākt un saglabāt augstu attīstības tempu, ieskaitot trūkumu novēršanu pamatinfrastruktūras sistēmās un institucionālās un administratīvās kapacitātes stiprināšanu.
- (12) Svarīgs ir arī kohēzijas politikas teritoriālais aspekts, un visām Kopienas nozarēm ir jānodrošina iespēja sekmēt izaugsmi un darbavietu radīšanu. Tādējādi stratēģijas pamatnostādnēs ir jāņem vērā investīciju nepieciešamība gan pilsētu, gan lauku teritorijās saistībā ar to attiecīgo nozīmi reģionu attīstībā un ar nolūku sekmēt līdzsvarotu attīstību, ilgtspējīgas kopienas un sociālo integrāciju.
- (13) Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim ir būtiska nozīme līdzsvarotas un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā Kopienas teritorijā. Stratēģijas pamatnostādnēm ir jāveicina Eiropas teritoriālo mērķu sasniegšana, un tas ir atkarīgs no kopīgām teritoriju attīstības stratēģijām, kas saistītas valstu, reģionālā un vietējā līmenī, un no tīkliem, kas paredzēti, lai nodrošinātu ideju apmaiņu valstu un reģionālo kohēzijas programmu integrētai pieejai.
- (14) Lai sekmētu ilgtspējīgu attīstību, gatavojot valstu stratēģijas, stratēģijas pamatnostādnēm ir jāatspoguļo nepieciešamība īstenot vides aizsardzību un uzlabošanu.
- (15) Vīriešu un sieviešu vienlīdzība un ar dzimumu, rasi vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai pārliecību, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju saistītas diskriminācijas novēršana ir kohēzijas politikas pamatprincipi, un tie ir jāiekļauj visos kohēzijas stratēģijas pieejas līmeņos.
- (16) Laba pārvaldība ir ļoti būtiska visos līmeņos, lai sekmīgi īstenotu kohēzijas politiku. Stratēģijas pamatnostādnēs ir jāņem vērā cieši saistītas partnerības nozīme saistībā ar attīstības stratēģiju izstrādi un ieviešanu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka kompleksas kohēzijas stratēģijas ir iespējams veiksmīgi īstenot, un saistībā ar nepieciešamību pēc kvalitātes un efektivitātes publiskajā sektorā.
- (17) Šīs stratēģijas pamatnostādnēs atspoguļo vienotu norādījumu sistēmu, ko dalībvalstis un reģioni var izmantot, izstrādājot savas valstu un reģionu programmas, jo īpaši lai varētu novērtēt savu ieguldījumu Kopienas mērķu sasniegšanā attiecībā uz kohēziju, izaugsmi un darbavietām. Ņemot vērā šīs stratēģijas pamatnostādnēs, katrai dalībvalstij ir jāizstrādā sava pamatstratēģija un rezultatīvas darbības programmas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

1. pants

Luksemburgā, 2006. gada 6. oktobrī

Ar šo tiek pieņemtas Kopienas ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas stratēģijas pamatnostādnes (turpmāk – “stratēģijas pamatnostādnes”), kā izklāstīts pielikumā. Dalībvalstīm jānodrošina, ka pamatstratēģijas un darbības programmas 2007.–2013. gadam ir saskaņā ar šīm pamatnostādnēm.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

K. RAJAMÄKI

PIELIKUMS

Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādnes 2007.–2013. gadam**1. IEVADS: KOHĒZIJAS POLITIKAS PAMATNOSTĀDNES 2007.–2013. GADAM**

Ņemot vērā atjauninātās Lisabonas stratēģijas vienotās pamatnostādnes izaugsmes un darbavietu attīstībai, kohēzijas politikas līdzfinansējuma programmām paredzētie līdzekļi ir jāiegulda galvenokārt šādos trīs prioritāros virzienos ⁽¹⁾:

- dalībvalstu, reģionu un pilsētu pievilcības uzlabošana, sekmējot to pieejamību, nodrošinot pienācīgu pakalpojumu kvalitāti un līmeni un saglabājot to vidi,
- jauninājumu, uzņēmējdarbības un uz zināšanām balstītas ekonomikas izaugsmes veicināšana, radot iespējas pētniecībai un jauninājumiem, tostarp jaunas informācijas un komunikāciju tehnoloģijas; un
- jaunu un labāku darbavietu radīšana, iesaistot vairāk cilvēku darbā vai uzņēmējdarbībā, uzlabojot darbaspēka un uzņēmumu pielāgošanās spējas un palielinot ieguldījumu cilvēkkapitālā.

Ņemot vērā atjaunināto Lisabonas stratēģiju jaunajās programmās, uzmanība tiek pievērsta šādiem principiem:

pirmkārt, saskaņā ar atjaunināto Lisabonas stratēģiju kohēzijas politikai ir vairāk jākoncentrējas uz zināšanām, pētniecību un jauninājumiem un cilvēkkapitālu. Tāpēc ievērojami jāpalielina kopējais finansējums šo darbības jomu atbalstam, kā to paredz jaunie noteikumi ⁽²⁾. Turklāt dalībvalstīm un reģioniem ir jāņem vērā paraugprakse, ja tā ir devusi acīmredzamus pozitīvus rezultātus izaugsmes un darbavietu jomā;

otrkārt, dalībvalstu un reģionu mērķis ir panākt ilgtspējīgu attīstību un veicināt sinerģijas starp ekonomikas, sociālajām un vides jomām. Atjauninātajā Lisabonas izaugsmes un darbavietu stratēģijā un valstu reformu programmās ir uzsvērtas vides loma izaugsmē, konkurētspējā un nodarbinātībā. Vides aizsardzība ir jāņem vērā, izstrādājot programmas un projektus ar mērķi veicināt ilgtspējīgu attīstību;

treškārt, visos programmu un projektu sagatavošanas un īstenošanas posmos dalībvalstīm un reģioniem ir jārīkojas saskaņā ar sieviešu un vīriešu vienlīdzības mērķi. Šajā nolūkā var izmantot īpašus vienlīdzības veicināšanas pasākumus, kā arī rūpīgi izvērtēt, kā citi projekti un finanšu pārvaldība var ietekmēt sievietes un vīriešus;

ceturtkārt, dalībvalstīm ir jāveic atbilstoši pasākumi, lai novērstu jebkādu ar dzimumu, rasi vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai ticību, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju saistītu diskrimināciju dažādos fondu darbības īstenošanas posmos. Proti, vides pieejamība personām ar invaliditāti ir viens no kritērijiem, kas jāievēro, definējot fondu līdzfinansētos pasākumus, un kas jāņem vērā dažādos ieviešanas posmos.

Turpmākajās šā dokumenta iedaļās ir analizēti šo plašo jomu galvenie aspekti katram virzienam atbilstošās pozīcijas. Šīs sīkāk izklāstītās pamatnostādnes ne vienmēr būs attiecināmas uz visiem reģioniem. Vispiemērotāko konkrēto investīciju kombināciju var noteikt tikai, analizējot katras dalībvalsts un reģiona stiprās un vājās puses, kā arī valstij un reģionam raksturīgos apstākļus. Izklāstītās pamatnostādnes ir uzskatāmas par vienotu pamatu, ko dalībvalstis un reģioni ir aicināti izmantot valsts, reģionālo un vietējo programmu izstrādē, jo īpaši ņemot vērā to ieguldījumu ar kohēziju, izaugsmi un darbavietām saistīto Savienības mērķu īstenošanā.

⁽¹⁾ Paziņojums Eiropadomes pavasara sanāksmei "Sadarbība izaugsmei un darba vietu attīstībai – jauns posms Lisabonas stratēģijā", COM(2005) 24, 2.2.2005.

⁽²⁾ 9. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.).

1.1. Pamatnostādne: veicināt Eiropas un tās reģionu pievilcību investīciju un darbaspēka piesaisti

Viens no izaugsmes un jaunu darbavietu priekšnoteikumiem ir nodrošināt uzņēmēju piekļuvi vajadzīgajām infrastruktūrām (piemēram, transporta, vides, enerģētikas infrastruktūrām). No modernām un drošām infrastruktūrām ir īpaši atkarīga daudzu uzņēmumu darbība un līdz ar to attiecīgo reģionu un pilsētu ekonomiskā un sociālā pievilcība. Investīcijas infrastruktūru izveidē atpalikušos reģionos, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, stimulēs izaugsmi un tādējādi stiprinās konvergenci ar pārējo Eiropas Savienību daļu, kā arī uzlabos dzīves līmeni. Līdzekļiem ir jānāk ne vien no dotācijām, bet, ja iespējams, arī no privātā sektora un banku, piemēram, Eiropas Investīciju bankas (EIB), kredītiem. Nākamajā posmā programmā iekļautajām iestādēm Eiropas Savienībā būs plašāka iespēja izmantot EIB kompetenci Eiropas finansējumam piemērotu projektu sagatavošanā saskaņā ar JASPERS iniciatīvu.

1.1.1. Paplašināt un uzlabot transporta infrastruktūru

Kvalitatīvu, elastīgu, drošu un tīru transporta infrastruktūru var uzskatīt par saimnieciskās attīstības obligātu priekšnoteikumu, jo tā sekmē ražīguma pieaugumu un līdz ar to attiecīgo reģionu attīstības iespējas, atvieglojot cilvēku un preču kustību. Transporta tīkli līdz ar tirdzniecības iespēju sekmēšanu veicina arī tās efektivitāti. Turklāt Eiropas mēroga transporta infrastruktūru izveide (tostarp jo īpaši jāatzīmē Eiropas transporta tīkla trīsdesmit prioritāro projektu attiecīgie posmi) ar galveno uzsvāri uz pārrobežu projektiem ir būtisks valstu tirgu plašākas integrācijas nosacījums, jo īpaši paplašinātās Eiropas kontekstā.

Investīcijas infrastruktūru izveidei jāpielāgo attiecīgo reģionu un valstu īpašajām vajadzībām un ekonomiskās attīstības līmenim. Kopumā šīs vajadzības ir visaugstākās konverģences reģionos un valstīs, kuras saņem Kohēzijas fonda līdzekļus. Parasti infrastruktūru (tāpat kā citu) investīciju ekonomiskā atdeve samazinās, sasniedzot noteiktu finansējuma apjomu. Šāda veida investīciju ekonomiskā atdeve ir augsta, ja infrastruktūra ir vāji attīstīta un pamattīklu izbūve nav pabeigta, taču atdeve parasti sarūk, kad ir sasniegts noteikts izveides līmenis.

Tādēļ attiecīgi jāpievērš uzmanība reģionu ekonomiskās attīstības līmenim un infrastruktūru dotāciju lielumam. Vismazāk attīstītos reģionos un valstīs ilgtermiņā ienesīgāka var izrādīties starpvalstu un starpreģionu transporta līniju izbūve, jo tā var veicināt uzņēmējdarbības konkurētspējas pieaugumu un atvieglināt darbaspēka mobilitāti. No otras puses, reģionos ar izklīdētu, neliela mēroga saimniecisko pamatu un iedzīvotāju koncentrāciju mazpilsētās piemērotāka var izrādīties reģionālas transporta infrastruktūras izbūve. Reģionos ar nepietiekami attīstītu ceļu tīklojumu arī jābūt pieejamam ekonomiski svarīgu ceļu posmu izbūves finansējumam. Mobilitātes un pieejamības problēmas pilsētu teritorijās arī ir jārisina, atbalstot integrēta vadības sistēmas un tīra transporta risinājumus.

Lai varētu pēc iespējas labāk izmantot transporta investīciju sniegtās priekšrocības, piešķirot Fondu atbalstu, ir jāievēro vairāki principi.

Pirmkārt, piešķiramo infrastruktūras investīciju apjoms un veids ir jānovērtē, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem. Piemēram, jāaprēķina potenciālais ekonomiskās atdeves lielums, ņemot vērā attiecīgo reģionu ekonomiskās attīstības līmeni un saimnieciskās darbības raksturu, pastāvošo infrastruktūru dominējošo blīvumu un kvalitāti vai sastrēgumu apjomu. Nosakot sociālās atdeves lielumu, pienācīgi jāņem vērā arī perspektīvo infrastruktūras projektu vides un sociālā ietekme.

Otrkārt, saskaņā ar Balto grāmatu pēc iespējas jācenšas ievērot apkārtējās vides ilgtspējas principu⁽¹⁾. Ir jāveicina pārmaiņas saistībā ar videi draudzīgāku transporta veidu ieviešanu. Tomēr ir jāuzlabo katra transporta veida vides un vispārējie raksturlielumi, jo īpaši attiecībā uz to, kā dažādie transporta veidi atsevišķi vai kopīgi izmanto infrastruktūru⁽²⁾.

Treškārt, modernizējot dzelzceļa sistēmu konverģences reģionos un valstīs, kuras saņem Kohēzijas fonda līdzekļus, īpaši uzmanīgi jāizvēlas prioritārie posmi, nodrošinot to savietojamību ar pārējo Eiropas Dzelzceļa transporta pārvaldības sistēmu (ERTMS).

⁽¹⁾ "Eiropas transporta politika līdz 2010. gadam: laiks pieņemt lēmumu", COM(2001) 370.

⁽²⁾ "Eiropas dinamiskuma saglabāšana – kontinenta ilgtspējīgai mobilitātei", COM(2006) 314, 22.6.2006.

Ceturtkārt, vienlaikus ar investīcijām transporta infrastruktūrā ir jānodrošina pienācīga satiksmes pārvaldība, pievēršot īpašu uzmanību satiksmes drošībai saskaņā ar valstu un Kopienas standartiem. Valsts vai reģionālajām stratēģijām ir jāņem vērā vajadzība panākt gan no ekonomiskā, gan vides aizsardzības viedokļa izdevīgu, līdzsvarotu (un noteiktu) transporta veidu dalījumu. Stratēģijās ir jāiekļauj, piemēram, inteligentas transporta sistēmas, multimodālas platformas un jo īpaši tehnoloģijas, kas ir izmantojamas iepriekšminētajā ERTMS un vienotās Eiropas gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētījumu programmā (SESAR – vienotā gaisa satiksmes pārvaldības sistēmai Eiropā).

Pamatojoties uz izklāstītajiem principiem, darbības pamatnostādnes ir šādas:

- dalībvalstīm un reģioniem, kas ir tiesīgi saņemt finansējumu atbilstoši konverģences mērķim ⁽¹⁾ vai no Kohēzijas fonda, par prioritāriem jāuzskata 30 Eiropas interešu projekti, ja tie attiecas uz to teritoriju. Šajā projektu grupā īpaša uzmanība jāvelta pārrobežu posmiem. Dalībvalstīm ar koordinātoru atbalstu ir jāsaīsina laiks, kas paiet no transporta tīklu projektu izstrādes līdz to praktiskai izbūvei. Citi TEN projekti un stratēģiskie transporta ceļi ir jāatbalsta gadījumā, ja tiem piemīt liels izaugsmes un konkurētspējas veicināšanas potenciāls,
- integrētas reģionālas pilsētu un lauku teritorijas aptverošas transporta un komunikāciju stratēģijas kontekstā svarīgas ir arī papildu investīcijas sekundāras nozīmes ceļu posmu izbūvei, lai nodrošinātu reģionu piekļuvi maģistrālo transporta tīklu sniegtajām iespējām,
- atbalstot dzelzceļa infrastruktūras, jācenšas nodrošināt labāku pieejamību. Sliežu ceļu izmantošanas tarifiem jāatvieglo neiesaistītu operatoru piekļuve. Tiem jāsekmē arī ES mērogā savietojama tīklojuma izveide. Visos finansētajos projektos jāparedz savietojamības prasības ievērošana un piemērošana, kā arī ERTMS ierīču uzstādīšana gan vilcienos, gan uz sliežu ceļiem,
- jāveicina tādu transporta tīklu izbūve, kas nodrošina vides ilgtspēju, jo īpaši pilsētu teritorijās. Šeit jāmin sabiedriskā transporta pakalpojumi (tostarp infrastruktūras, ko veido autostāvvietas, no kurām turpmākajā ceļa posmā izmanto sabiedrisko transportu), mobilitātes plāni, apvedceļi, drošības uzlabojumi ceļu krustojumos, velosipēdistu un gājēju celiņi. Šeit ietilpst arī pasākumi, kas nodrošina parasto sabiedriskā transporta pakalpojumu pieejamību atsevišķām cilvēku grupām (gados veciem cilvēkiem, cilvēkiem ar īpašām vajadzībām), kā arī alternatīvas transporta līdzekļu degvielas izplatīšanas tīklu izveide. Turklāt arī iekšzemes ūdensceļi var veicināt tīklu ilgtspējību,
- lai nodrošinātu transporta infrastruktūru optimālu ietekmi uz reģionu attīstību, jāpievērš uzmanība cietzemes ieskaitu, salu vai nošķirtu teritoriju labākai savienojamībai ar Eiropas transporta tīklu (TEN-T). Šajā sakarā palīdzēs sekundāras nozīmes ceļu posmu izbūve, pievēršot galveno uzmanību intermodalitātei un ilgtspējīgam transportam. Īpaši svarīga ir lidostu un ostu savienojamība ar attiecīgo iekšzemes teritoriju,
- vairāk uzmanības jāpievērš “jūras maģistrālu” izveidei un īsāko jūras ceļu izmantošanai, ko var uzskatīt par plaukstošu alternatīvu tālo maršrutu pārvadājumiem pa autoceļiem un dzelzceļiem.

Ja dalībvalstis saņem atbalstu vienlaikus gan no Kohēzijas fonda, gan no struktūrfondiem, programmās ir jānošķir katra fonda finansētie pasākumi un jāņem vērā, ka Eiropas transporta tīklu atbalstā galvenā loma ir līdzekļiem no Kohēzijas fonda.

Savukārt struktūrfondu atbalstam jābūt galvenokārt vērstam uz tādu infrastruktūru izveidi, kas saistīta ar ekonomisku izaugsmi veicinošiem pasākumiem (piemēram, tūrisma attīstību, uzlabojumiem industriālu teritoriju pievilcības palielināšanai utt.). Ieguldot līdzekļus ceļu infrastruktūrā, jāņem vērā arī kopējais ceļu satiksmes drošības mērķis.

Līdzfinansējumam no Kohēzijas fonda un struktūrfondu līdzekļiem ir jāpapildina līdzekļi no Eiropas transporta tīkla budžeta, izvairoties no Kopienas palīdzības pasākumu termiņu dublēšanās. Katrai dalībvalstij būs savlaicīgi jāizvēlas plānoto projektu īstenošanai piemērotākie finanšu instrumenti. Kohēzijas politikas finansējumu ir iespējams kombinēt ar kredīta garantiju kā TEN finanšu instrumentu sastāvdaļu.

⁽¹⁾ OV L 167, 30.4.2004., 1. lpp.

1.1.2. Stiprināt sinerģijas starp vides aizsardzību un izaugsmi

Ar vides aizsardzību saistītas investīcijas var dot trejādu ekonomisku labumu: nodrošināt ekonomiskās izaugsmes ilglaicīgu noturību, samazināt ekonomikas ārējās, ar vidi saistītās izmaksas (piemēram, veselības aizsardzības izmaksas, attīrīšanas izmaksas vai zaudējumu kompensācijas izmaksas) un stimulēt jauninājumus un jaunas darbavietas. Turpmākām kohēzijas programmām ir jātiecas stiprināt potenciālās sinerģijas starp vides aizsardzību un izaugsmi. Saistībā ar šo par svarīgām prioritātēm jāuzskata vides pakalpojumu nodrošināšana, piemēram, tīra ūdens piegāde, atkritumu un notekūdeņu apstrādes infrastruktūras, dabas resursu apsaimniekošana, augšnes attīrīšana no piesārņojuma jaunu saimniecisku darbību veikšanai un atsevišķu vides risku novēršana.

Lai pēc iespējas palielinātu ekonomiskos ieguvumus un mazinātu izmaksas, par prioritāti ir jāuzskata vēršanās pret vides piesārņojumu tā rašanās vietās. Atkritumu apsaimniekošanas nozarē tas nozīmē pievērst galveno uzmanību atkritumu veidošanās novēršanai, to otrreizējai pārstrādei un bioloģiskai noārdīšanai, kas ir ekonomiski izdevīgāka un palīdz radīt vairāk darbavietu.

Izstrādājot attīstības stratēģijas, vispirms jānovērtē attiecīgo reģionu vajadzības un īpašās problēmas, ja iespējams, izmantojot atbilstošus indikatorus. Jāpieņem pūles ārējo vides izmaksu internalizēšanas sekmēšanai, šajā nolūkā atbalstot ar tirgu saistītu instrumentu izveidi un izstrādi (skatīt, piemēram, vides tehnoloģiju rīcības plānā ieteiktos instrumentus). Šajā saistībā uzmanība jāpievērš vides un drošības globālā monitoringa iniciatīvai, kas no 2008. gada sniegs jaunāko informāciju visā Eiropā par zemes pārklājuma/zemes izmantojumu un okeāna īpatnībām, kā arī avārijas plānus nelaimes gadījumu un katastrofu gadījumos.

Ievērojot iepriekš izklāstīto, ieteicamās darbības pamatnostādnes ir šādas:

- plānojot svarīgākās infrastruktūras investīciju vajadzības, jo īpaši konverģences reģionos un jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, jārikojas saskaņā ar vides aizsardzības tiesību aktu noteikumiem, kas attiecas uz ūdens un gaisa piesārņošanu, atkritumu apsaimniekošanu un dabas un sugu, kā arī bioloģiskās daudzveidības aizsardzību,
- jānodrošina pievilcīgi apstākļi uzņēmējdarbībai un uzņēmumu augsti kvalificētam personālam. Tas ir īstenojams, veicinot teritorijas plānošanu, kas mazina pilsētu izplešanos, un atveseļojot fizisko vidi, tostarp attīstot dabas un kultūras vērtības. Investīcijām šajās jomās jābūt nepārprotami vienotām ar novatoriskās un ar jaunām darbavietām saistītas uzņēmējdarbības veicināšanu attiecīgajās teritorijās,
- līdzās investīcijām ilgtspējīgā enerģētikas un transporta nozarē, ko paredz citi dokumenti, jāveicina investīcijas, kas dod ieguldījumu atbilstīgi ES Kioto protokola saistībām,
- jāuzņemas riska novēršanas pasākumi, izmantojot uzlabotu dabas resursu apsaimniekošanu, konkrētāk vērstu pētniecības darbu un labāku IKT izmantošanu, kā arī novatoriskākas sabiedriskās pārvaldības politikas, tostarp, piemēram, preventīvu uzraudzību.

Ja dalībvalstis saņem atbalstu gan no Kohēzijas fonda, gan no strukturālajiem fondiem, programmās ir skaidri jānošķir to pasākumu veids, ko attiecīgi finansē katrs no minētajiem fondiem.

1.1.3. Samazināt Eiropas intensīvo tradicionālo enerģijas avotu izmantošanu

Ar iepriekšminētajām saistīta prioritāte ir vajadzība samazināt atkarību no tradicionālajiem enerģijas avotiem, uzlabojot enerģētikas efektivitāti un atjaunojamu enerģijas avotu izmantošanu. Investīcijas šajās jomās palīdz garantēt drošas enerģijas piegādes ilglaicīgai izaugsmei un vienlaikus stimulē jauninājumus, rada eksporta iespējas un ir rentablas, jo īpaši tad, ja enerģijas cenas aizvien ir augstas.

Lai garantētu drošas piegādes, līdzekļi ir jāiegulda arī tradicionālajos enerģijas avotos. Tirgus neveiksmju gadījumā un ja šāda rīcība nevērsas pret tirgus liberalizāciju, ar fondu līdzekļiem jo īpaši jāatbalsta savstarpēju savienojumu izveides pabeigšana, sevišķi attiecībā uz Eiropas tīkliem, elektrotīklu uzlabojumi, kā arī gāzes transportēšanas un sadales tīkli tostarp, vajadzības gadījumā, salu reģionos un attālākos reģionos.

Šajā pozīcijā darbības pamatnostādnes ir šādas:

- jāatbalsta enerģētikas efektivitāti uzlabojoši projekti, piemēram, ēkās, kā arī zemas enerģētiskās intensitātes attīstības modeļu popularizēšana,
- jāatbalsta atjaunojamu un alternatīvu (piemēram, vēja, saules, biomasas) tehnoloģiju attīstība un izmantošana, tostarp apkurei un dzesēšanai, kuru izmantošanā ES var iegūt vadošo pozīciju un tādējādi paaugstināt konkurētspēju. Šādas investīcijas atbilst arī Lisabonas mērķim līdz 2010. gadam panākt, ka 21 % elektroenerģijas iegūst no atjaunojamiem avotiem,
- tirgus neveiksmju gadījumā investīcijas jākoncentrē tradicionālos enerģijas avotos to tīklu izveidei. Šīs investīcijas pārsvarā attiecas uz konverģences reģioniem.

1.2. Pamatnostādne: uzlabot zināšanas un jauninājumus izaugsmes sekmēšanai

Lai sasniegtu Savienības mērķus saistībā ar izaugsmi un jaunām darbavietām, ekonomikā ir vajadzīgas strukturālas pārmaiņas uz zināšanām balstītas darbības virzienā. Šajā sakarā jāveic pasākumi vairākās jomās: jāpaaugstina pētniecības un tehnoloģiju attīstības (PTA) līmenis tur, kur tas ir zems, jo īpaši privātajā sektorā; jāsekmē starptautiski konkurētspējīgi jauninājumi ar jaunu vai uzlabotu produktu, procesu un pakalpojumu izstrādi; jāpalielina reģionālās un vietējās iespējas radīt un apgūt jaunas tehnoloģijas (jo īpaši IKT) un plašāk jāatbalsta risku uzņemšanās.

IKP tēriņi PTA labā procentuāli ir auguši, bet pavisam nedaudz, un veido 1,9 % no IKP, kas ir daudz mazāk nekā Lisabonas stratēģijā paredzētie 3 % ⁽¹⁾. Uzņēmumu ieguldījuma deficīts PTA ir saglabājies ievērojamā līmenī, un tagad šajā jomā parādās arī valsts sektora nepietiekama ieguldījuma pazīmes. Atšķirības PTA un jauninājumu attīstības ziņā gan valstu iekšējā, gan starpvalstu mērogā ir daudz lielākas nekā atšķirības ienākumu ziņā, jo īpaši attiecībā uz uzņēmumu PTA tēriņiem. Kaut gan ir veiktas kopīgas valstu un Kopienas iniciatīvas, tomēr, lai apmierinātu uzņēmumu vajadzības, ir jāpieliek vairāk pūļu PTA izstrādei valsts un privātos PTA institūtos. Palielinās Eiropas atpalcība jauninājumu ziņā: Eiropas jauninājumu rezultātu pārskatā redzams, ka 9 no 11 jauninājumu indikatoriem Eiropa atpaliek no ASV. Arī pašā Eiropā turpina pastāvēt jauninājumu jomas atpalcība, jo pārāk bieži Savienība nespēj iestrādāt tehnoloģiskos sasniegumus komerciālos produktos un procesos. Kohēzijas politika var palīdzēt risināt Eiropas jauninājumu jomas atpalcības galvenās problēmas, tostarp uzlabojot neefektīvas jauninājumu ieviešanas sistēmas, nepietiekami dinamisku uzņēmējdarbību vai gausu IKT apguvi uzņēmumos.

Saistībā ar šo jāpaplašina valsts un reģionālās PTA iespējas, jāatbalsta investīcijas IKT infrastruktūrā un jāpopularizē tehnoloģijas un zināšanas, izmantojot atbilstīgus tehnoloģiju pārņemšanas un zināšanu apmaiņas mehānismus. Izpratni par pastāvošā PTA potenciāla labāku izmantošanu varētu vairot, izmantojot reģionālās stratēģiskās plānošanas metodes, piemēram, reģionu perspektīvo plānošanu, tostarp iesaistot galvenās ieinteresētās puses regulārā un pastāvīgā dialogā. Ir svarīgi arī palielināt uzņēmumu, jo īpaši MVU, PTA apguves iespējas, attīstot prasmes un iemaņas; veicināt lielākas Eiropas augstas kvalifikācijas talantīgāko zinātnieku apvienības izveidi un izmantošanu; palielināt privātas un valsts investīcijas PTA un jauninājumu jomā un atbalstīt PTA partnerību izveidi, kas aptvertu Savienības dažādos reģionus. Eiropas Tehnoloģiju platformas, piemēram, nodrošina potenciālu pētījumu programmu labākai piemērošanai uzņēmējdarbības vajadzībām; kohēzijas politikai var būt būtiska loma, atbalstot stratēģiskās izpētes programmu ieviešanu visā Eiropas Savienībā, tostarp mazāk attīstītos reģionos.

⁽¹⁾ "Ieguldījumi pētniecībā: Eiropas rīcības plāns", COM(2003) 226, 30.4.2003.

Kamēr jo īpaši konverģences reģionos tiešām dotācijām joprojām ir liela nozīme, ir svarīgi pievērsties uzņēmumu grupu apgādei ar vienotiem biznesa un tehnoloģiju pakalpojumiem, lai palīdzētu šiem uzņēmumiem uzlabot to novatorisko darbību. Tiešas dotācijas individuāliem uzņēmumiem jāpiešķir ar mērķi uzlabot konkrēto uzņēmumu PTA un jauninājumu iespējas, nevis uz laiku samazināt to ražošanas izmaksas bez efektīva ilgtermiņa rezultāta. Jo īpaši liela nozīme šādai rīcībai ir tradicionālās nozarēs, sevišķi nozarēs, kas saskaras ar pasaules mēroga konkurenci un, lai saglabātu konkurētspēju, ir spiestas pielikt papildu pūles, kā arī attiecībā uz MVU, kas reģionu līmenī nereti nodrošina visvairāk darbavietu. Vissvarīgāk ir šīs politiskās aktivitātes saskaņot ar katra reģiona īpašajiem apstākļiem, un jo sevišķi MVU vajadzībām. Valsts, reģionālo un vietējo stratēģiju pamatā jābūt PTA investīciju iespēju vispusīgai analīzei.

Savienības centienos veicināt straujāku izaugsmi un radīt vairāk darbavietu galvenā uzmanība ir pievērsta zināšanām un jauninājumiem. Ir ieteiktas divas savstarpēji saistītas Savienības mēroga pamatprogrammas: Septītā PTA pamatprogramma un Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogramma (KJP). Sinerģija starp kohēzijas politiku un šīm programmām ir būtiska tādā ziņā, ka izpētes un kohēzijas politikas savstarpēji pastiprina viena otru reģionu līmenī ar valstu un reģionu attīstības stratēģijām, norādot, kā tas tiks panākts. Kohēzijas politika var palīdzēt visiem reģioniem radīt pētniecības un jauninājumu iespējas, tādējādi ļaujot reģioniem veiksmīgi piedalīties Eiropas Pētniecības zonā un visās Savienības pētniecības un novatoriskajās aktivitātēs. Kohēzijas politikas nozīme jo īpaši izpaužas divos svarīgos aspektos. Pirmkārt, ar tās palīdzību reģioni var īstenot reģionālās jauninājumu stratēģijas un rīcības plānus, kas potenciāli var ievērojami ietekmēt konkurētspēju gan reģionu, gan visas Savienības mērogā; otrkārt, ar tās palīdzību reģionu pētniecības un jauninājumu iespējas var paaugstināt līdz tādām līmenim, ka reģioni var piedalīties daudzvalstu pētniecības projektos.

Tādēļ liela uzmanība reģionu stratēģijās jāpievērš investīcijām PTA, jauninājumu un uzņēmējdarbības jomā, nodrošinot, ka šīs investīcijas atbilst reģionu saimnieciskās attīstības vajadzībām un ir iespējams pārveidot tirgum piemērotu produktu, procesu un pakalpojumu jauninājumos; jāveicina tehnoloģiju pārņemšana un zināšanu apmaiņa, ITK izstrāde, popularizēšana un apguve uzņēmumos un jānodrošina, ka uzņēmumiem, kas vēlas investēt precēs un pakalpojumos ar augstu pievienoto vērtību, ir pieejams atbilstīgs finansējums. Šādām stratēģijām ir jābūt īpašam eksperimentēšanas priekšnosacījumam ar nolūku veicināt politiku starpniecību un starpniekinstitūciju spējas, lai tādējādi stimulētu reģionu un vietējos dalībniekus, un jo īpaši MVU, ieviest jauninājumus.

1.2.1. Palielināt un uzlabot ieguldījumu PTA

Eiropas uzņēmumu konkurētspēju izšķirīgi ietekmē to prasme bez kavēšanās ieviest tirgū jaunas zināšanas. Šo uzņēmumu prasmi papildina valsts atbalsts PTA, ko attaisno noteiktie tirgus trūkumi un dažu PAT ieguldījumu publiskā būtība. Turklāt valsts atbalsts PTA palīdz risināt ar pētniecības rezultātu īpašumtiesībām saistītus jautājumus, un šādu atbalstu pamato arī vajadzība iegūt kritisko masu atsevišķās pētniecības nozarēs.

Īstenojot reģionālo politiku, ir jāņem vērā PTA īpatnības. Sevišķi jāievēro, ka PTA prasa ciešu iesaistīto dalībnieku sadarbību, lai sekmētu kompetences centru izveidi, kuru pastāvēšana ir būtisks kritiskās masas sasniegšanas nosacījums. Jāatceras, ka galveno nozīmi var piešķirt, piemēram, ģeogrāfiskam tuvumam, proti, MVU apvienību koncentrācijai vienuviet, kā arī jauninājumu kopu darbībai pie valsts pētniecības institūtiem. Tātad ar PTA saistītai darbībai ir jābūt ģeogrāfiski koncentrētai, un vienlaikus ir jāsekmē PTA apguves iespējas zemas PTA intensitātes reģionos

Mazāk attīstītajās dalībvalstīs un reģionos PTA jākoncentrē pie jau pastāvošajiem kompetences centriem, lai izvairītos no resursu pārmērīgas telpiskas izkļiedēšanas. Turklāt Eiropas Tehnoloģiju platformas var palīdzēt novirzīt investīcijas uz prioritārām izpētes jomām. Investīcijas jāiegulda, ņemot vērā arī Septītajā pamatprogrammā izvirzītās Eiropas prioritātes un atbalstot atjauninātās Lisabonas stratēģijas mērķus. Prioritāte jāpiešķir jaunu un tirgū laižamu produktu, pakalpojumu un prasmju izstrādei.

PTA pasākumi ir jāaskaņo ar ES PTA politiku un attiecīgo reģionu vajadzībām. Izmantojamām metodēm ir jābalstās uz pārlicinošu analītisku pieeju, piemēram, perspektīvo plānošanu un indikatoru, piemēram, patentu, izmantošanu, PTA cilvēkresursiem, privāto un valsts pētniecības institūtu atrašanās vietām un novatorisku uzņēmumu apvienību darbību.

Pamatnostādnes PTA jomā var definēt šādi:

- jāstiprina sadarbība uzņēmumu vidū un sadarbība starp uzņēmumiem un valsts pētniecības/pēcvidusskolas izglītības iestādēm, piemēram, atbalstot reģionālu un starpreģionālu kompetences apvienību izveidi,
- jāatbalsta PTA pasākumi MVU un tehnoloģiju nodošana (gādājot par MVU piekļuves iespējām PTA pakalpojumiem valsts finansētos pētniecības institūtos),
- jāatbalsta reģionālas pārrobežu un daudzvalstu iniciatīvas ar mērķi stiprināt sadarbību un iespēju palielināšanu pētniecības jomā saskaņā ar ES pētniecības politikas prioritātēm,
- jāpaplašina pētniecības un attīstības iespējas, tostarp IKT, pētniecības infrastruktūras un cilvēkkapitāls jomās ar ievērojamu izaugsmes potenciālu.

Programmas, jo īpaši konverģences mērķim atbilstīgajiem reģioniem, var dot ieguldījumu PTA un izglītības infrastruktūras izveidē (tostarp reģionālu ātrgaitas datu pārraides tīklu izveidē pētniecības iestādēs un starp dažādām pētniecības iestādēm), aprīkojuma un aparatūras piegādē gan valsts finansētiem pētniecības institūtiem, gan uzņēmumiem ar noteikumu, ka šīs investīcijas ir tieši saistītas ar reģionu ekonomiskās attīstības mērķiem. Tā var būt pētniecības infrastruktūras izveide, kuras lietderības izpēte ir finansēta saskaņā ar agrākām pamatprogrammām. Atbalstot Septītās pamatprogrammas prioritātes, jācenšas pilnīgi attīstīt gan topošo, gan jau pastāvošo kompetences centru potenciālu un jāpaplašina ar cilvēkkapitālu saistītas investīcijas, jo īpaši apmācot zinātniekus valsts līmenī un radot atbilstīgus apstākļus ārvalstīs apmācītu zinātnieku piesaistei.

1.2.2. Atbalstīt jauninājumus un sekmēt uzņēmējdarbību

Jauninājumi rodas sarežģītu un interaktīvu procesu rezultātā un šeit ietilpst arī uzņēmumu spēja izmantot papildu zināšanas, ko var sniegt pārējie tirgus dalībnieki, organizācijas un institūcijas.

Ieguldījumi jauninājumos ir visaptveroša kohēzijas politikas prioritāte saskaņā ar konverģences un reģionu konkurētspējas un nodarbinātības programmām. To līdzfinansēšanai būtu jābūt galvenajai prioritātei reģionos, uz kuriem attiecas nodarbinātības programma, ja ierobežotie finanšu resursi ir jāsakoncentrē tā, lai panāktu kritisko daudzumu un to izmantojumu.

Par galveno mērķi jāklūst tāda uzņēmējdarbības klimata veicināšanai, kas uzņēmumus stimulē radīt, izplatīt un izmantot jaunas zināšanas. Lai varētu radīt efektīvas reģionālas jauninājumu sistēmas, ekonomikas, sociālajā un politiskajā jomā iesaistītajām pusēm ir jādod iespēja tieši iepazīties ar progresīvākajām pasaules tehnoloģijām un uzņēmējdarbības praksi arī ārpus valsts un vietējām robežām. Šajā nolūkā jācenšas sadarboties arī ar Informācijas pārraides centriem un Eiropas informācijas centriem, ko finansē saskaņā ar KJP programmu, jo īpaši starpvalstu tehnoloģiju un informācijas izplatīšanas jomā.

Jāatbalsta jo īpaši ar PTA saistīti iesācēji uzņēmumi ar mērķi izveidot ilgtermiņa redzējumā un nepārprotamā tirgus orientācijā sakņotas partnerības ar pētniecības institūtiem. Kohēzijas politikai jācenšas kompensēt tirgus neveiksmes, kas kavē jauninājumus un uzņēmējdarbību. Pasākumi jāizvērs, izmantojot jau pastāvošos darbības centri, ar nolūku likt lietā PTA reģionālo potenciālu un atbalstīt tīklojuma izveidi un tehnisko sadarbību reģionu un starpreģionu mērogā.

Valsts iestādēm jānodrošina, ka pētniecības institūti, privātais sektors un valsts sektors pilnīgi izmanto savstarpējo sinerģiju potenciālu.

Runājot par darbības metodēm, ekonomiskās attīstības stratēģijas varētu uzlabot, iegūstot informāciju par jauninājumiem no datubāzes par pastāvošo novatorisko darbību attiecīgajos reģionos, piemēram, par individuālu patentu piešķiršanu vai pastāvošo novatorisko apvienību, tostarp tādu apvienību, kur ietilpst gan privāti, gan valsts pētniecības institūti, darbības veidu, jomu un attīstības iespējām. Šajā ziņā var izmantot arī Kopienas jauninājumu pārskatus un Eiropas jauninājumu rezultātu pārskatus.

Darbības pamatnostādnes šajā pozīcijā ir šādas:

- jāpalielina saistībā ar reģionālo PTA radīto jauninājumu un zināšanu izmantošanas iespēju efektivitāte un pieejamība uzņēmumos, jo īpaši MVU, piemēram, dibinot kompetences centrus, piesaistot progresīvo tehnoloģiju MVU pētniecības un tehniskajiem institūtiem vai veidojot un dibinot reģionālas apvienības pie lieliem uzņēmumiem,
- jānodrošina uzņēmumu atbalsta pakalpojumi, lai uzņēmumi, jo īpaši MVU, varētu palielināt konkurētspēju un kļūt starptautiski, jo īpaši izmantojot iekšējā tirgus iespējas. Par uzņēmumu atbalsta pakalpojumu prioritāti ir jāuzskata sinerģiju sniegto iespēju izmantošana (piemēram, tehnoloģiju pārņemšana, zinātnes parki, IKT komunikāciju centri, inkubatori un saistīti pakalpojumi, sadarbība ar apvienībām), kā arī tradicionāli pakalpojumi pārvaldības, mārketinga, tehniskā atbalsta, personāla atlases jomās un citādi profesionāli un komercpakalpojumi,
- jānodrošina pilnīga Eiropas spēcīgā potenciāla izmantošana ekoloģisko jauninājumu jomā. Ekoloģiskie jauninājumi jāveicina vienlaikus ar MVU darbības uzlabošanu šajā jomā, ieviešot vidi aizsargājošas pārvaldības sistēmas. Investējot šajā jomā pašlaik, ES uzņēmumu situācija būs attiecīgi droša tuvākajā nākotnē, kad citi reģioni novērtēs šādu tehnoloģiju neizbēgamo nozīmi. Šī joma ir acīmredzami saistīta ar konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammu,
- jāveicina uzņēmējdarbība, atvieglinot jaunu uzņēmumu dibināšanu un attīstību un ar dažādām metodēm (piemēram, labāku informētību, prototipu izmantošanu, topošo uzņēmēju apmācību un atbalstu vadības un tehnoloģiju jomā) sekmējot pētniecības institūtiem vai uzņēmumiem radniecīgu jaunu uzņēmumu izveidi.

Ir svarīgi nodrošināt, lai uzņēmumi, tostarp MVU, pētniecības rezultātus varētu izmantot komerciāli.

Pakalpojumu sniegšanā uzņēmumiem vēlāmāk ir iesaistīt privāto sektoru vai apvienotas valsts un privātas organizācijas. Tiem jābūt augstas kvalitātes pakalpojumiem, kas ir nekavējoties un viegli pieejami un MVU vajadzībām atbilstīgi. Pakalpojumu kvalitātes prasībām jābūt skaidri noteiktām, to izpilde ir jāpārbauda un pakalpojumu sniedzēju darbībai ir jābūt saskaņotai, piemēram, veidojot valsts un privātas partnerības un informācijas centru.

Administratīvās procedūras nereti ir ļoti sarežģītas. Tādēļ vajadzīgs informācijas centru tīkls, kas varētu sniegt informāciju un sākotnējo atbalstu un būt par saikni starp valsts sektoru un dotāciju pretendentiem; šai informācijai un atbalstam jāaptver visi ar kohēzijas politikas līdzfinansējumu saistītie dažādie aspekti. Pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no valstu vai reģionālajām saistībām jāpārzina ikviena valsts atbalsta joma un mērķi tā, lai šo pakalpojumu sniedzēju regulārai pārraudzībai pakļautā darbība būtu rezultatīva.

Atbilstīgos apstākļos īpašām uzņēmumu kategorijām (piemēram, iesācējiem vai nesen pārņemtiem uzņēmumiem) vai uzņēmēju grupām (piemēram, gados jauniem cilvēkiem, sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem vai etnisko minoritāšu pārstāvjiem) ir jāsniedz tām īpaši pielāgots atbalsts. Skolās jāveicina arī ar uzņēmējdarbību saistītu zināšanu apguvi.

1.2.3. Veicināt visaptverošas informācijas sabiedrības izveidi

IKT izplatība visās Savienības ekonomikas nozarēs ir gan nozīmīga ražošanas līmeņa paaugstināšanas, gan reģionu konkurētspējas palielināšanas svira. IKT izplatība sekmē arī ražošanas metožu reorganizāciju un jaunu biznesa un privātu pakalpojumu rašanos. Kvalitatīvai un rezultatīvai sabiedrisko pakalpojumu, jo īpaši e-pārvaldes un e-veselības aprūpes ieviešanai piemīt ievērojams ekonomisko izaugsmi un jaunu pakalpojumu izveidi stimulējošs potenciāls. Tehnoloģiju popularizēšana var sekmēt reģionu attīstību, atbalstot ar IKT darbību saistītu kompetences centru izveidi un izaugsmi un attīstot savienojamību un sadarbību starp uzņēmumiem, jo īpaši MVU. Pasākumiem šajā jomā jāsekmē produktu un pakalpojumu izstrādi ar mērķi atvieglināt un veicināt privātas IKT investīcijas un vienlaikus jānodrošina konkurence IKT nozarē.

Tādēļ politikas pasākumiem šajā jomā jābūt vēršoties uz savietojamību. Tas ietver uzlabotu jauninājumu atbalsta pakalpojumu sniegšanu MVU ar īpašu mērķi sekmēt pētniecības institūtu izstrādāto tehnoloģiju pārnesi uz uzņēmumiem. Turklāt ir jāattīsta uz zināšanām balstītu ekonomikā vajadzīgo prasmju apguvi un satura pilnveidi ar tādiem pielietojuma un pakalpojumu veidiem (piemēram, e-pārvalde, e-uzņēmējdarbība, e-izglītība, e-veselības aprūpe), kas ir interese raisoša alternatīva citiem, nereti dārgākiem pakalpojumu piegādes veidiem. Tas ir īpaši svarīgi attālos apvidos ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī nošķirtos reģionos, salās vai reģionos ar nelabvēlīgiem laika apstākļiem. Bez šaubām, produktu un uz satura pilnveidošanu vērstu pakalpojumu izmantošana un izstrāde var notikt vienīgi tad, ja ir pieejama atbilstīga infrastruktūra, kas ļauj sniegt platjoslas pakalpojumus. Tādēļ ir svarīgi visā Savienības teritorijā izveidot atbilstīgu platjoslas komunikāciju infrastruktūru, izvairoties no pārāk augstām izmaksām.

Parasti, ieguldot līdzekļus IKT infrastruktūrā, ir jāņem vērā straujā tehnoloģiju attīstība, jāievēro tehnoloģiskās neitralitātes un atklātas piekļuves princips. Būtiski ir rīkoties saskaņā ar konkurences noteikumiem un ievērot elektronisko saziņu reglamentējošos noteikumus.

Darbības pamatā šajā jomā jābūt konteksta indikatoriem, kas ir saistīti ar pašreizējo ekonomisko struktūru (šeit ietilpst ražošanas specializācija, ekonomiskās attīstības līmenis, savienojamības kvalitāte ar IKT un sinerģiju iespējas starp reģionu ekonomiskās aktivitātes centriem). Nosakot reģionu vajadzības, jāņem vērā spēkā esošās Savienības iniciatīvas IKT atbalstam, jo īpaši "i2010 – Eiropas informācijas sabiedrība izaugsmei un nodarbinātībai" ⁽¹⁾.

Tā kā IKT caurvij visus ekonomikas un sabiedrības sektorus, dalībvalstīm un reģioniem ir noteikti jāizstrādā savietojamas informācijas sabiedrības izveides stratēģijas, kas nodrošina starpnozaru saskaņu un integrāciju, līdzsvarojot ar piedāvājumu un pieprasījumu saistītus pasākumus atbilstīgi vietējām prasībām, iesaistīto pušu dalībai un pārliecinošam sabiedrības politiskajam atbalstam.

Darbības pamatnostādnes ir šādas:

- uzņēmumos un mājsaimniecībās jānodrošina IKT lietošana un jāveicina IKT attīstība ar līdzsvarota IKT produktu un valsts un privāto pakalpojumu piedāvājuma un pieprasījuma atbalstu, kā arī palielinot ar cilvēkkapitālu saistītās investīcijas. Šiem pasākumiem ir jāpaaugstina ražīgums, jāveicina atvērtas un digitalizētas ekonomikas un iekļaujošas sabiedrības izveide (piemēram, uzlabojot piekļuves iespējas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un vecāka gadagājuma cilvēkiem), tādējādi sekmējot izaugsmi un jaunas darbavietas,
- jānodrošina IKT infrastruktūras un ar to saistīto pakalpojumu pieejamība, ja tirgus nespēj to nodrošināt par pieņemamu cenu un vajadzīgo pakalpojumu sniegšanai atbilstīgā līmenī, jo īpaši attālos lauku apvidos un jaunajās dalībvalstīs.

1.2.4. Uzlabot piekļuvi finanšu līdzekļiem

Viens no zināšanu un jauninājumu veicināšanas procesa pamatelementiem ir arī atvieglota finanšu līdzekļu pieejamība. Lai izaugsme un darbavietu radīšana būtu sekmīga, ir jāpievērš uzmanība tādu apstākļu nodrošināšanai, kas ļautu uzņēmējiem un uzņēmumiem ieguldīt pietiekamu apjomu līdzekļu preču un pakalpojumu izstrādē un ražošanā, un tiem nebūtu jākoncentrē spēki, piemēram, risinot ar telpu īri saistītus jautājumus.

Saistībā ar šo finanšu līdzekļi nereti ir grūti pieejami un tas rada šķēršļus izaugsmei un jaunām darbavietām. Ir svarīgi uzlabot kapitāla pieejamību gan PTA darbībām, gan uzņēmumu darbības uzsākšanai. Jāveido ar jauninājumu jomu saistīti riska kapitāla tirgi, vienlaikus radot labāku reglamentējošo vidi, kas atvieglinātu uzņēmējdarbību.

Šādu programmu izstrāde varētu notikt ciešā sadarbībā ar Eiropas Investīciju fondu (EIF) atbilstoši JEREMIE iniciatīvai, lai finanšu līdzekļi kļūtu pieejami jomās, kur uzņēmējdarbību kavē tirgus neveiksmes, kam par iemeslu ir ar PTA pasākumiem saistītais augstais riska līmenis. Pienācīga uzmanība jāpievērš arī ietekmei, ko rada valsts atbalsts uzņēmējdarbībai, lai novērstu privāto investīciju izstumšanu un konkurences traucējumus izraisītu rīcību. Jāveicina arī fondu savstarpēja koordinācija.

⁽¹⁾ COM(2005) 229.

Par būtisku uzņēmējdarbības, jauninājumu un darbavietu attīstības dzinēj spēku ir jāklūst privātam pamatkapitālam un riska kapitālam ar rotējošu finansējumu jauniem, novatoriskiem uzņēmumiem; valsts sektora institūcijas ne vienmēr ir gatavas uzņemties risku. Domājot par tirgus neveiksmēm, par prioritāti ir jāuzskata īpašu riska kapitāla investoru un banku garantiju sniedzēju pieejamības nodrošināšana vai tās paplašināšana. Šāda veida darbībai ir sagaidāmi labāki rezultāti, ja sniegtais atbalsts ir komplekss un pirms uzņēmuma darbības sākuma vai paplašināšanas notiek atbilstīga iesaistīto pušu apmācība.

Pamatojoties uz šiem principiem, darbības pamatnostādnes ir šādas:

- jāatbalsta ārpusdotāciju finanšu instrumenti, piemēram, aizdevumi, nodrošināts parādsaistību finansējums subordinētām parādsaistībām, konvertējami instrumenti (pamatkapitāla parādsaistības) un riska kapitāls (piemēram, sākumkapitāls un riska kapitāls). Dotācijas jāizmanto tādu infrastruktūru izveidei un uzturēšanai, kas atvieglo piekļuvi finanšu līdzekļiem (piemēram, tehnoloģiju pārneses aprīkojums, inkubatori, privāto investoru tīklojumi, investīciju sagatavošanas programmas). Atbalstu var sniegt arī garantiju un savstarpēju garantiju mehānismiem, jo īpaši ar nolūku atvieglināt MVU piekļuvi mikrokredītiem. Šajā ziņā vērtīgu ieguldījumu varētu sniegt EIB un EIF,
- jāizstrādā integrēta pieeja, kas vienlaicīgi atbalsta jauninājumus, to pārveidošanu jaunā komercdarbības veidā un piekļuvi riska kapitālam,
- jāatbalsta dažas īpašas uzņēmēju grupas, piemēram, jauni cilvēki vai sievietes-uzņēmējas, kā arī grupas, kas ir nelabvēlīgākā situācijā.

Lai MVU varētu saņemt vajadzīgo atbalstu un vienlaikus būtu iespējams attīstīt Eiropas riska kapitāla tirgu, jo īpaši liela nozīme ir ciešai sadarbībai ar EIF, ņemot vērā EIF gadu gaitā sasniegto augsto kompetences līmeni. Tas var ietvert arī dalību JEREMIE iniciatīvā.

1.3. Pamatnostādne: radīt vairāk un labākas darbavietas

Atkārtoti aktivizējot Lisabonas stratēģiju, Eiropadome ir atbalstījusi vienotu pamatnostādņu izstrādi, kas apvieno Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes ⁽¹⁾ un Eiropas Nodarbinātības stratēģijas pamatnostādnes, tādējādi integrējot makroekonomikas, mikroekonomikas un nodarbinātības politiku izaugsmes un darbavietu atbalstam. Saskaņā ar Fondu regulām ⁽²⁾ nodarbinātības un cilvēkresursu jomā par Kopienas stratēģisko pamatnostādņu kohēzijas prioritātēm uzskata Eiropas Nodarbinātības stratēģijas prioritātes ⁽³⁾, ko papildina ES ieteikumi par nodarbinātību, kuri ietver valstu individuālās prioritātes.

Virzība uz pilnīgu nodarbinātību un ražīguma pieaugumu ir atkarīga no plaša pasākumu kopuma, tostarp šajā dokumentā iepriekš aprakstītajiem pasākumiem. Ieguldījumi infrastruktūrā, uzņēmējdarbības attīstībā un pētniecībā uzlabo darbavietu radīšanas iespējas gan īstermiņā kā tūlītējs ieguldījumu rezultāts, gan ilgtermiņā kā ieguldījumu pozitīva ietekme uz konkurētspēju. Lai panāktu minēto maksimālu nodarbinātību un nodrošinātu pastāvīgas un kvalitatīvas darbavietas, ir jāturpina tālāk attīstīt un stimulēt cilvēkkapitālu.

Saistībā ar cilvēkkapitāla attīstību nodarbinātības pamatnostādņēs ir izceltas trīs dalībvalstu politiskās rīcības prioritātes:

- iesaistīt darbā un saglabāt nodarbināto statusā vairāk cilvēku un modernizēt sociālās aizsardzības sistēmas,
- uzlabot darba ņēmēju un uzņēmumu piemērošanās spējas un darba tirgus elastību,
- palielināt ieguldījumu cilvēkkapitālā ar labākas izglītības un prasmju nodrošināšanu.

Papildus šīm prioritātēm pienācīga uzmanība jāpievērš investīcijām valsts pārvaldes efektivitātes uzlabošanai, kā arī investīcijām izglītības, sociālās un veselības aizsardzības infrastruktūrās.

⁽¹⁾ OV L 205, 6.8.2005., 21. lpp.

⁽²⁾ 2. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulā (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālā fonda atceļošo Regulu (EK) Nr. 1784/1999 (OV L 210, 31.7.2006., 12. lpp.).

⁽³⁾ COM(2005) 141, 12.4.2005.

Kohēzijas politikas uzmanības centrā jāpatur Eiropas Nodarbinātības stratēģijas kontekstā katrai dalībvalstij konkrēti risināmie jautājumi, atbalstot pasākumus saskaņā ar konverģences un reģionu konkurētspējas un nodarbinātības mērķiem, ņemot vērā tiesiskajā pamatā noteikto pasākumu darbības jomu. Ar konverģences mērķi saistīto pasākumu apjoms un atvēlētie finanšu līdzekļi ir salīdzinoši lielāki. Lai sasniegtu ievērojamus rezultātus saistībā ar pārējiem mērķiem, būs vajadzīga daudz lielāka līdzekļu koncentrācija.

Nodarbinātības un cilvēkresursu attīstības programmām ir jāņem vērā valstu konkrēti veicamie uzdevumi un prioritātes, ko paredz Ieteikumi par nodarbinātību. Šīm programmām neatkarīgi no to valsts vai reģionālā līmeņa ir jāiekļauj arī teritoriālās atšķirības, un tās ir jāpiemēro vajadzībām dažādās jomās.

Visbeidzot, viens no redzamākajiem Eiropas pievienotās vērtības aspektiem struktūrfondu 2000.–2006. gada darbības laikposmā bija dalībvalstīm un reģioniem sniegtais atbalsts saistībā ar pieredzes apmaiņu un tīklojuma izveidi, kas tādējādi sekmē jauninājumu ieviešanu. Šajā sakarā pieredze, kas iegūta, izmantojot Kopienas iniciatīvu EQUAL, ir jāpārvērš kapitālā, izmantojot tos principus, uz kuru pamata tā izstrādāta, proti, jauninājumus; starptautiskumu; partnerību; integrēto pieeju dzimumu līdztiesības īstenošanai.

1.3.1. Iesaistīt darbā un saglabāt nodarbināto statusā vairāk cilvēku un modernizēt sociālās aizsardzības sistēmas

Lai turpinātu ekonomisku izaugsmi, atbalstītu sociāli iekļaujošu sabiedrību un izskaustu nabadzību, ir būtiski paplašināt saimnieciskās darbības pamatu, paaugstināt nodarbinātības līmeni un samazināt bezdarbu. Iesaistīt darbā vairāk cilvēku ir jo īpaši svarīgi, ņemot vērā darbaspējīgā vecuma iedzīvotāju skaita paredzamo samazināšanos. Saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādņēm rīcības pamatnostādnes atbilstoši šai pozīcijai ir šādas:

- īstenot tādu nodarbinātības politiku, kuras mērķis ir pilnīga nodarbinātība, darba kvalitātes un ražīguma uzlabošana un sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšana,
- veicināt “dzīves cikla” pieeju darbam,
- nodrošināt atvērtus darba tirgus, uzlabot darba pievilcību un panākt, ka darba meklētājiem, tostarp nelabvēlīgākā situācijā esošiem un neaktīviem iedzīvotājiem, strādāt ir izdevīgi,
- uzlabot atbilstību darba tirgus vajadzībām.

Pirms pasākumu veikšanas ir jāprecizē vajadzības, pielietojot atbilstīgus valsts un/vai reģionālus indikatorus, un šādi indikatori var būt, piemēram, bezdarba un nodarbinātības līmenis, ilgstošo bezdarbnieku skaits, uz nabadzības robežas esošo iedzīvotāju skaits un ienākumu līmenis. Uzmanība ir jāpievērš vietējam līmenim, kurā pastāvošās būtiskās atšķirības var netikt iekļautas reģionu līmeņu statistikas datos.

Lai būtu iespējams atbalstīt pakalpojumu sniegšanu darba meklētājiem, bezdarbniekiem un nelabvēlīgākā situācijā esošiem iedzīvotājiem, būtiski ir nodrošināt kvalitatīvu un efektīvu darba tirgus institūciju darbību, jo īpaši tādu nodarbinātības dienestu darbību, kas spēj pienācīgi reaģēt uz straujās ekonomiskās un sociālās pārstrukturēšanu un sabiedrības demogrāfiskās novecošanās izraisītajām problēmām un ko varētu atbalstīt no struktūrfondu līdzekļiem. Šīm institūcijām varētu būt radikāla nozīme aktīvā darba tirgus politikas īstenošanā un individualizētu pakalpojumu sniegšanā ar mērķi veicināt iedzīvotāju profesionālu un ģeogrāfisku mobilitāti un darbaspēka nodrošinājuma un pieprasījuma atbilstības saskaņošanā, tostarp vietējā mērogā. Šo institūciju uzdevums būtu palīdzēt prognozēt darba tirgus deficitus un vājas vietas, kā arī profesiju un prasmju pieprasījumu. Rezultātā pozitīvu atbalstu saņemtu arī ekonomiskās migrācijas pārvaldība. Izšķirīga nozīme ir piedāvāto pakalpojumu labai pieejamībai un pārredzamībai. Gan Eiropas, gan valstu mērogā iedzīvotāju profesionālās un ģeogrāfiskās mobilitātes palielināšanā centrālā loma ir EURES tīklam⁽¹⁾.

Par svarīgu prioritāti ir jāuzskata aktīvu un preventīvu darba tirgus pasākumu izvērsšana, lai pārvarētu šķēršļus, kas traucē ienākt vai palikt darba tirgū, un sekmētu darba meklētāju, bezdarbnieku un neaktīvās iedzīvotāju daļas, vecāka gadagājuma darba ņēmēju, kā arī bezdarba riska grupas iedzīvotāju mobilitāti, īpašu uzmanību pievēršot zemas kvalifikācijas darba ņēmējiem. Veicot pasākumus šajā jomā, galvenā uzmanība jāpievērš individualizētu pakalpojumu nodrošināšanai, tostarp jāpalīdz iedzīvotājiem darba meklējumos, jāpalīdz iekārtoties darbā un jānodrošina apmācības, lai piemērotu darba meklētāju un darba ņēmēju prasmes vietējo darba tirgu vajadzībām. Nedrīkst aizmirst pašnodarbinātības un uzņēmumu veidošanas, IKT prasmju un ciparu kompetences potenciālās iespējas. Īpaša uzmanība jāvelta šādiem aspektiem:

⁽¹⁾ EURES ir izveidots 1993. gadā, un tas ir sadarbības tīkls starp Eiropas Komisiju un EEZ dalībvalstu nodarbinātības dienestiem (ES dalībvalstis un Norvēģija, Islande un Lihtenšteina) un citām partnerorganizācijām.

- Eiropas Jaunatnes pakta īstenošana, atvieglinot jauniešu piekļuvi darba iespējām un pārejas periodu no mācībām uz darbu, tostarp ar profesionālās orientācijas palīdzību, atbalstot izglītības pabeigšanu, nodrošinot piekļuvi atbilstīgai apmācībai un mācekļa praksei,
- Eiropas Dzimumu līdztiesības pakta īstenošana, izmantojot integrētu pieeju un īpašus pasākumus, lai darba tirgū iesaistītu vairāk sieviešu, samazinātu profesiju segregāciju, risinātu jautājumus par darba samaksas atšķirībām starp dzimumiem un dzimumu stereotipiem, sekmētu ģimenei draudzīgākas darba vides izveidi un darba un privātās dzīves labāku saskaņu. Līdzās dzimumu vienlīdzības nodrošināšanai politiku un pasākumu īstenošanā, labākai informēšanai un iesaistīto pušu dialogam, izšķirīga nozīme ir pasākumiem, kas atvieglo bērnību un no citiem atkarīgu personu aprūpes pakalpojumu pieejamību,
- īpaši pasākumi, lai nostiprinātu migrantu piekļuvi darba tirgum un atvieglinātu šīs iedzīvotāju kategorijas sociālo integrāciju, izmantojot apmācību, ārvalstīs iegūtas kvalifikācijas atzīšanu, individuālas konsultācijas, valodu apguvi, piemērotu atbalstu uzņēmējdarbībai un darba devēju un migrējošā darbaspēka labāku informētību par tiesībām un pienākumiem, kā arī nodrošinot diskriminācijas novēršanas likumu izpildi.

Par svarīgu prioritāti jāuzskata arī iekļaujošu darba tirgu nodrošināšana personām bez priekšrocībām darba tirgū vai personām, kam draud sociāla atstumtība, piemēram, jauniešiem, kas priekšlaikus pārtrauc mācības skolā, ilgstošiem bezdarbniekiem, minoritātēm un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Integrācijas panākšanai un diskriminācijas izskaušanai šajā jomā ir vajadzīgi vēl plašāki atbalsta pasākumi. To mērķim jābūt:

- minēto iedzīvotāju grupu nodarbinātības iespēju uzlabošana, paplašinot iesaisti profesionālā izglītībā un apmācībā, rehabilitācija un atbilstīgi stimulējoši pasākumi un darba apstākļi, kā arī vajadzīgā sociālā atbalsta un aprūpes pakalpojumu nodrošināšana, tostarp attīstot sociālo ekonomiku,
- diskriminācijas izskaušana un daudzveidības atzīšanas veicināšana darbavietās, izmantojot atbilstīgu izglītojošu un informatīvu pasākumu kopumus ar plašu vietējās sabiedrības un uzņēmumu piesaisti.

1.3.2. Uzlabot darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spējas un darba tirgus elastību

Ņemot vērā pieaugošo globalizācijas ietekmi, kas izpaužas kā pēkšņas un negaidītas tirgus pārmaiņas, un saistībā ar nepārtrauktu jaunu tehnoloģiju ieviešanu, Eiropai ir jāuzlabo tās spēja prognozēt, uzsākt un absorbēt ekonomiskas un sociālas pārmaiņas. Saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādņēm rīcības pamatnostādnes atbilstoši šai pozīcijai ir šādas:

- veicināt elastību kopā ar nodarbinātības drošību un samazināt darba tirgus segmentāciju, pievēršot pienācīgu uzmanību sociālo partneru nozīmei,
- nodrošināt tādu algu un citu darbaspēka izmaksu attīstību, kas veicina nodarbinātību.

Galvenā uzmanība jāvelta pasākumiem, kuru nolūks ir veicināt ar cilvēkresursiem saistītas investīcijas uzņēmumos, jo īpaši MVU, un darbiniekos, nodrošinot mūžizglītības stratēģijas un sistēmas, kas darba ņēmējiem un jo īpaši zemas kvalifikācijas un vecāka gadagājuma darba ņēmējiem ļauj apgūt vajadzīgās prasmes uz zināšanām balstītā ekonomikā un pagarināt darba dzīvi. Īpaša uzmanība jāpievērš:

- mūžizglītības stratēģiju un sistēmu izstrādei, tostarp izmantojot reģionālo un nozaru fondu finanšu mehānismus uzņēmumu investīciju palielināšanai un darba ņēmēju iesaistei apmācībā,
- šādu stratēģiju īstenošanai, atbalstot apmācību programmu un pasākumu finansēšanu. Priekšroka ir MVU, tostarp jāatvieglo to piekļuve ārējiem zināšanu avotiem, finansēšanas metodēm, piemēram, JEREMIE programmai, un mācību risinājumiem, uzsverot IKT un vadības prasmju apguvi. Īpaša uzmanība jāpievērš arī plašākai zemas kvalifikācijas un vecāka gadagājuma darba ņēmēju iesaistei apmācībā un pārkvalifikācijā.

Sevišķi svarīgi ir labāk prognozēt un sekmīgi pārvaldīt ekonomikas pārstrukturēšanu, jo īpaši ņemot vērā ar tirgus atvēršanu saistītās pārmaiņas. Ir jāapsver pārraudzības sistēmu izveide, kas ietvertu sociālos partnerus, uzņēmumus un vietējo sabiedrību un kuras rūpīgi izpētītu valsts, reģionu un vietējā līmenī notiekošās pārmaiņas un novērtētu turpmākās ekonomikas un darba tirgus attīstības tendences. Vienlaikus ar aktīviem reģionu labklājības celšanas pasākumiem ir jāgādā par atbalstu programmām, kuru mērķis ir darba tirgus modernizācija un pakāpenisku pārmaiņu prognozēšana visā Savienībā īpaši tādās nozarēs kā lauksaimniecība, tekstilrūpniecība, autobūve un iekaves rūpniecība. Uzņēmumu un nozaru pārstrukturizācijas kontekstā ir svarīgi nodrošināt īpašus pakalpojumus darba ņēmējiem saistībā ar nodarbinātību, mācībām un atbalstu, piemēram, ātras reaģēšanas programmas kolektīvas darba zaudēšanas gadījumos.

Jāgādā arī, lai tiktu izstrādāta un popularizēta informācija par novatoriskām un pielāgojamām darba organizācijas formām ar mērķi izmantot jauno tehnoloģiju priekšrocības, tostarp tāldarbu, sekmējot veselību un drošību darbvietās (piemēram, ražošanas drošību), ražīguma palielināšanos un labāku ģimenes dzīves saskaņošanu ar darbu. Šeit var minēt arī labāku informētību par korporatīvo sociālo atbildību, zināšanu vairošanu par tiesībām, kas aizriest no darba līgumiem, iniciatīvām attiecībā uz darba kodeksu, ēnu ekonomikas samazināšanu un nedeklarēta darba pārveides iespējām pastāvīgā nodarbinātībā.

Sociālajiem partneriem ir būtiska nozīme saistībā ar tādu mehānismu izveidi, kas nodrošina darba tirgus elastīgumu. Tāpēc dalībvalstīm ir jāveicina sociālo partneru iesaistīšanās pasākumos atbilstoši šai prioritātei. Turklāt saskaņā ar konverģences mērķi no Eiropas Sociālā fonda (ESF) resursiem atbilstoša apjoma finansējums ir jāparedz spējas palielināšanai, kas ietver mācības, sakaru tīklu izveides pasākumus, sociālā dialoga stiprināšanu un pasākumus, kas veicami kopīgi ar sociālajiem partneriem.

1.3.3. Palielināt ieguldījumu cilvēkkapitālā ar labākas izglītības un prasmju nodrošināšanu

Eiropai vairāk jāiegulda cilvēkkapitālā. Pārāk daudz cilvēku neienāk vai nepaliek darba tirgū prasmju, tostarp pamatprasmju rakstīt un rēķināt, trūkuma dēļ vai sakarā ar to, ka viņu kvalifikācija nav atbilstīga prasībām. Lai atvieglinātu piekļuvi nodarbinātībai jebkurā vecumā, paaugstinātu darba ražīguma līmeni un kvalitāti, ir jāpalielina ar cilvēkkapitālu saistītās investīcijas un jāizstrādā un jāīsteno efektīvas valsts mūžizglītības stratēģijas par labu katram iedzīvotājam, uzņēmumiem, ekonomikai un visai sabiedrībai. Saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādnēm rīcības pamatnostādnes atbilstoši šai pozīcijai ir šādas:

- paplašināt un uzlabot ieguldījumus cilvēkkapitālā,
- pielāgot izglītības un apmācības sistēmas jaunajām prasībām pēc zināšanām.

Darba tirgus apmācību sistēmas reformas vairāk cilvēku iesaistei darbā un darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spēju palielināšanai ir jāveic kopā ar reformām izglītības un mācību sistēmās. Saistībā ar agrākajām programmām izglītības un mācību sistēmās ir ieguldīti ievērojami līdzekļi no struktūrfondi. Nākamā perioda programmā ar cilvēkkapitālu saistītās investīcijas ir jāpalielina saskaņā ar Lisabonas mērķiem atbilstīgi integrētajām izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādnēm. Par galvenajām prioritātēm šajā jomā jāuzskata:

- ar cilvēkkapitālu saistītu investīciju paplašināšana un uzlabošana, tostarp atbilstīgu stimulu un līdzmaksājumu mehānismu radīšana uzņēmumiem, valsts iestādēm un personām,
- saskaņotu un visaptverošu mūžizglītības stratēģiju atbalsts, pievēršot īpašu uzmanību vajadzīgajām prasmēm uz zināšanām balstītā ekonomikā, tostarp atbalstot ar izglītību un mācībām saistītās dalībvalstu, reģionu un pilsētu sadarbības un partnerības izveidi ar mērķi atvieglot pieredzes un paraugprakses apmaiņu, ieskaitot jauninājumu projektus. Sevišķa uzmanība jāpievērš nelabvēlīgākā situācijā esošu iedzīvotāju grupu vajadzībām,
- atbalsts izglītības un mācību sistēmu reformu izstrādei un ieviešanai, atbilstoši situācijai piemērojot Eiropas vienotos ieteikumus un principus, jo īpaši attiecībā uz darba tirgus nozīmes palielināšanu saistībā ar izglītību un apmācību,

- saikņu stiprināšana starp universitātēm, pētniecības un tehnoloģiju centriem un uzņēmumiem, jo īpaši saistībā ar tīklojumu izveidi, kā arī organizējot kopēju sadarbību.

Atbilstoši konverģences mērķim daudzām dalībvalstīm un reģioniem nākas pievērsties ļoti svarīgiem ar izglītību un apmācību saistītiem jautājumiem. Finanšu līdzekļi ir jāiegulda arī reformu īstenošanā, kur par īpašām prioritātēm jāuzskata:

- pievilcīgas, pieejamas un kvalitatīvas visu līmeņu izglītības un mācību iespēju pietiekama nodrošināšana, tostarp uzlabojot personāla zināšanas un kvalifikāciju, veicinot elastīgus izglītošanās veidus un jaunas iespējas jau no agrīna skolas un pirmsskolas posma, veicot pasākumus, kas ievērojami samazinātu to jauniešu skaitu, kas priekšlaikus pārtrauc mācības skolā, un panākot, ka vairāk cilvēku iegūst pilnu vidējo izglītību, kā arī uzlabojot piekļuvi pirmsskolas un skolas izglītībai,
- atbalsts augstākās izglītības sistēmas modernizācijai un cilvēka potenciāla attīstība pētniecības un jauninājumu jomā, veicinot tālākizglītību, zinātnieku papildu izglītošanu un lielāka jauniešu skaita piesaisti zinātniski tehnisko disciplīnu studijām,
- profesionālās izglītības un mācību, tostarp mācekļu prakses un uzņēmējdarbības apguves, kvalitātes un pievilcības veicināšana,
- lielākas mobilitātes nodrošināšana reģionu, valstu un starpvalstu mērogā atbilstīgi apstākļiem un atbalsta veicināšana kvalifikāciju pārrēķināšanai un atzīšanas un netradicionālās un neoficiālās izglītības atzīšanas struktūrām un sistēmām,
- investīcijas izglītības un mācību infrastruktūrā, tostarp IKT, ja šādas investīcijas prasa reformu īstenošana un/vai ja tās var palīdzēt ievērojami uzlabot izglītības un mācību sistēmu kvalitāti un efektivitāti.

1.3.4. Administratīvā kapacitāte

Iepriekšējo programmu darbības laikā dalībvalstīm un pārvaldības iestādēm no fondu līdzekļiem ir sniegts tehnisks atbalsts reglamentējošo noteikumu izpildes pārvaldības funkciju uzlabošanai. Šāds atbalsts ir paredzēts arī laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam.

Ekonomiskās izaugsmes un darbavietu attīstībā svarīgāka par fondu pārvaldību ir principiālā prasība nodrošināt valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu institūciju administratīvo funkciju efektivitāti, t. i., "gudru" administrāciju. Tādēļ saskaņā ar atjaunināto Lisabonas stratēģiju, kurā ir izteikts aicinājums uzlabot tiesisko jomu, politikas izstrādi un īstenošanu saimnieciskās izaugsmes un darbavietu radīšanas apstākļu nodrošināšanai, no fondu līdzekļiem visos teritoriālajos līmeņos ir paredzēts sniegt ar cilvēkkapitālu un IKT iekārtām saistītu atbalstu pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu institūcijām.

Lai īstenotu un paātrinātu reformas, paaugstinātu kopējo tautsaimniecības darba ražīgumu un izaugsmi un veicinātu sociālo un teritoriālo kohēziju un ilgtspējīgu attīstību, kohēzijas valstīs un konverģences mērķa valstīs un reģionos ir būtiski paaugstināt darba ražīgumu un kvalitāti sabiedriskajā sektorā, jo īpaši tādās jomās kā ekonomika, nodarbinātība, sociālā joma, izglītība, veselības aizsardzība un tieslietas. Struktūrfondu līdzekļiem var būt liela nozīme, atbalstot efektīvu visdažādāko nozaru politiku izstrādi un īstenošanu, kurā piedalās visas iesaistītās puses.

Kohēzijas valstīs un konverģences mērķa reģioni ir aicināti nostiprināt valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu institūcijas kā valstu, tā arī reģionu un vietējā līmenī. Pasākumi šajā jomā jāveic, ņemot vērā katras dalībvalsts konkrētos apstākļus. Tādēļ saskaņā ar koncentrācijas principu dalībvalstis ir aicinātas veikt vispusīgu analīzi, lai noteiktu tās politikas jomas, kur vajadzība pēc atbalsta saistībā ar administratīvo funkciju izpildi ir vislielākā. Investīcijas jākoncentrē tajās politikas jomās, kur ir visvairāk traucēta sociāli ekonomiskā attīstība, kā arī administratīvo reformu galveno uzdevumu veikšanai.

Dalībvalstīm ir jānodrošina pienācīga to jautājumu risināšana, kas skar valsts pārvaldes efektivitātes un pārredzamības uzlabošanu un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas modernizāciju. Rīcības pamatnostādnes atbilstoši šai pozīcijai ir šādas:

- atbalsts labas politikas un programmu izstrādei, pārraudzībai, analīzei un ietekmes novērtējumam, izmantojot pētījumus, statistikas datus, ekspertu secinājumus un perspektīvu novērtējumu, atbalsts starpresoru koordinētai darbībai un dialogam attiecīgo valsts un privāto organizāciju starpā,
- politiku un programmu īstenošanas iespēju paplašināšana, tostarp tādās jomās kā noziegumu izmeklēšana un tiesību aktu izpildes nodrošināšana, jo īpaši apzinot vajadzību pēc atbilstīgas apmācības, izmantojot karjeras attīstības pārskatus, vērtējumu, sociālās revīzijas procedūras, atvērtās valdības principu ievērošanu, vadības un personāla apmācību un īpašu atbalstu svarīgākajiem dienestiem, inspekcijām un sociāli ekonomiskās jomas pārstāvjiem.

1.3.5. Investīcijas darbaspēka veselības aizsardzībā

Ņemot vērā ES demogrāfisko struktūru, sabiedrības novecošanos un sagaidāmo darbaspējīgo iedzīvotāju skaita samazināšanos tuvāko gadu laikā, Savienībai ir būtiski veikt tās darba tirgus dalībnieku veselīgas darba dzīves pārdzīvošanas pasākumus. Ar veselības veicināšanu un saslimstības novēršanu saistītas investīcijas iespējami lielam skaitam darba ņēmēju ļaus turpināt aktīvu dalību sabiedrības dzīvē, tādējādi joprojām sniedzot ekonomisku ieguldījumu un samazinot no citiem atkarīgo iedzīvotāju daļu. Tas tieši ietekmē ražīgumu un konkurētspēju, kā arī ietver būtiskus, pozitīvus aspektus saistībā ar dzīves kvalitāti kopumā.

Iedzīvotāju veselības ziņā un veselības aprūpes pieejamības ziņā starp Eiropas reģioniem ir ievērojamas atšķirības. Tādēļ svarīgs kohēzijas politikas uzdevums ir ieguldīt līdzekļus veselības aprūpes nodrošināšanas iespējās, tādējādi pagarinot iedzīvotāju veselīgu darba dzīvi, jo īpaši nabadzīgākajās dalībvalstīs un reģionos. Kopienas līmeņa veselības uzlabošanas un preventīviem pasākumiem ir nozīmīga loma ar veselības aizsardzību saistītās nevienlīdzības samazināšanā. Laba veselības aprūpe nozīmē plašāku dalību darba tirgū, ilgāku darba dzīvi, augstāku ražīgumu un zemākas veselības aprūpes un sociālās izmaksas.

Ir svarīgi, jo īpaši atpalikušākajos reģionos, ar kohēzijas politikas palīdzību uzlabot ilgtermiņa veselības aprūpes iespējas un investēt veselības aizsardzības infrastruktūru uzlabošanā, sevišķi, ja to trūkums vai nepietiekama izveide ievērojami kavē saimniecisko izaugsmi. Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka vajadzīgā veselības aprūpes sistēmu efektivitātes palielināšana notiek, investējot IKT, zināšanās un jauninājumos. Rīcības pamatnostādnes atbilstoši šai pozīcijai ir šādas:

- veselības risku novēršana, lai paaugstinātu produktivitātes līmeni, rīkojot informatīvu veselības aizsardzības pasākumu kampaņu, nodrošinot zināšanu un tehnoloģiju pārņemšanu un nodrošinot, ka veselības aprūpes dienestu rīcībā ir risku novēršanai un to iespējamā kaitējuma mazināšanai vajadzīgās prasmes, līdzekļi un aprīkojums,
- veselības aizsardzības infrastruktūras nepilnību novēršana un efektīva pakalpojumu nodrošināšana, ja mazāk pārtikušās dalībvalstīs un reģionos to trūkums ietekmē saimniecisko attīstību. Pirms šiem pasākumiem jāveic rūpīga pakalpojumu nodrošināšanas līmeņa un piemērotāko tehnoloģiju, piemēram, tēlmedicīnas ieviešanas iespēju, kā arī ekonomiski izdevīgo e-veselības aprūpes pakalpojumu potenciāla analīze.

2. KOHĒZIJAS POLITIKAS TERITORĪLAIS ASPEKTS

Viena no kohēzijas politikas iezīmēm – pretstatā nozaru politikai – ir tās spēja pielāgoties ģeogrāfisko izaicinājumu konkrētām vajadzībām un īpatnībām un iespējām. Saskaņā ar kohēzijas politiku svarīgs ir ģeogrāfiskais aspekts. Tādējādi, izstrādājot savas programmas un koncentrējot resursus prioritāriem uzdevumiem, dalībvalstīm un reģioniem jo sevišķi ir jāpievērš uzmanība šiem īpašajiem ģeogrāfiskajiem apstākļiem.

Teritoriālā aspekta ievērošana palīdzēs attīstīt ilgtspējīgas kopienas un novērst reģionu nevienmērīgu attīstību, samazinot vispārējo izaugsmes potenciālu. Šāda pieeja paredz, ka ir jārisina problēmas un iespējas, ar kādām saskaras pilsētu teritorijas un lauku rajoni, kā arī tādas īpašas teritorijas kā pārrobežu un plašākas starptautiskas teritorijas vai reģioni, kuros ir citādi šķēršļi, kas saistīti ar to izolētību, tālumu (kā visattālākajiem vai Arktikas reģioniem), mazapdzīvotību vai kalnainumu. Jāpievērš uzmanība arī vides un demogrāfijas ierobežojumiem, ar ko saskaras piekrastes reģioni. Lai veicinātu teritoriālo kohēziju, pasākumu veiksmīgai ieviešanai ir nepieciešami tādi ieviešanas mehānismi, kuri var palīdzēt nodrošināt taisnīgu attieksmi pret visām teritorijām, pamatojoties uz to individuālajām spējām kā konkurētspējas faktoru. Tādējādi laba pārvalde ir nozīmīga, lai sekmīgi risinātu teritoriālā aspekta jautājumus.

Būtībā programmu turpmākajā izstrādē teritoriālās kohēzijas sekmēšanai ir jābūt daļai no centieniem nodrošināt to, ka visai Eiropas teritorijai ir iespēja veikt ieguldījumu izaugsmes un darbavietu stratēģijā. Precīzāk, tas nozīmē, ka teritoriālajai kohēzijai ir jāpiešķir dažādas nozīmes, ņemot vērā arī katras dalībvalsts vēsturisko, kultūras vai institucionālo situāciju.

Būtiska ir arī kvalitatīvu partnerattiecību izveide, apvienojot dalībniekus visos līmeņos – valstu, reģionu, pilsētu, lauku un vietējos līmeņos. Panākumi teritoriālās kohēzijas jomā ir atkarīgi no vispusīgas stratēģijas, kas dod kopīgu pamatu virzībai uz konkrētiem mērķiem un pasākumiem.

Saskaņā ar jauno tiesisko pamatu dalībvalstīm ir iespēja atvēlēt līdzekļus, lai risinātu ar pilsētām saistītus jautājumus atbilstoši jaunajām programmām. Lai šāda partnerība sniegtu pilnīgas priekšrocības, arī pilsētas ir jāiesaista šajā procesā. Tas varētu ietvert atbildību par programmas pārdalītās daļas izstrādi un ieviešanu.

Turklāt jaunie tiesību akti paredz īpašu palīdzību attālākajiem reģioniem, lai novērstu lielās attāluma izmaksas, ar kurām tie saskaras. Īpašs uzdevums būs nodrošināt, ka šī palīdzība palīdz īstenot programmas stratēģiju kopumā, veicinot ilgtspējīgu izaugsmi un darbavietu izveidi.

2.1. Pilsētu ieguldījums izaugsmei un darbavietu radīšanā

Kā uzsvērts Komisijas ziņojumā par kohēzijas politiku un pilsētām, vairāk nekā 60 % iedzīvotāju Eiropas Savienībā dzīvo tādu pilsētu teritorijās, kur iedzīvotāju skaits pārsniedz 50 tūkstošus⁽¹⁾. Pilsētās un pilsētu teritorijās kopumā ir vairums darbavietu, uzņēmumu un augstākās izglītības iestāžu, kas ir būtiski sociālās kohēzijas īstenošanai. Eiropas pilsētas un pilsētu teritorijas piesaista visprasmīgākos, bieži vien radot pozitīvu "apburto loku", kas stimulē jauninājumus un uzņēmējdarbību, un tādējādi padarot tās vēl pievilcīgākas jauniem talantiem.

Pilsētas un pilsētu teritorijas ietver ne vien iespējas, bet arī izaicinājumus, un ir jāņem vērā arī pilsētu teritorijām raksturīgās problēmas, piemēram, bezdarbs un sociālā atstumtība (tostarp neapmierinošs darbs), augsts un pieaugošs noziedzības līmenis, satiksmes sastrēgumu pieaugums un pamestu rajonu esamība pilsētu robežās.

Programmas, kas vērstas uz pilsētu teritorijām, var būt dažādas. Pirmkārt, tajās tiek paredzēti pasākumi, kas veicinātu pilsētas kā reģionu attīstības virzītājspēku. Šādiem pasākumiem ir jābūt vērstiem uz konkurētspējas uzlabošanu, piemēram, veidojot apvienības. Atbalsta pasākumi ietver uzņēmējdarbības, jauninājumu un pakalpojumu attīstības veicināšanu, tostarp ražotāju pakalpojumus. Svarīgi ir arī piesaistīt un paturēt augsti kvalificētus darbiniekus (izmantojot pasākumus, kas attiecas uz pieejamību, kultūras pakalpojumu nodrošināšanu utt.).

Otrkārt, tiek paredzēti pasākumi, lai veicinātu iekšējo kohēziju pilsētu teritorijās ar mērķi uzlabot situāciju krīzes rajonos. Tas ne tikai dod tiešu ieguldījumu pašos rajonos, bet arī palīdz mazināt spiedienu attiecībā uz pilsētu izplešanos, lai nodrošinātu labāku dzīves kvalitāti.

⁽¹⁾ Paziņojums Padomei un Parlamentam "Kohēzijas politika un pilsētas: pilsētu ieguldījums izaugsmei un darbavietai reģionos", COM(2006) 385, galīgā redakcija, 12.7.2006.

Šajā saistībā, un jo īpaši vecās, rūpnieciskās pilsētās, ir svarīgi veikt tādus pasākumus, kas vērsti uz fiziskās vides atjaunošanu, agrāko rūpniecisko teritoriju jo īpaši veco, rūpniecisko rajonu atjaunošanu un vēstures un kultūras mantojuma saglabāšanu un izkopšanu, kas, iespējams, veicinātu tūrisma attīstību ar nolūku veidot dzīvošanai pievilcīgākas pilsētas. Esošo sabiedrisko un ražotņu vietu atjaunošanai var būt būtiska nozīme, lai izvairītos no piepilsētu un pilsētu izplešanās, tādējādi palīdzot radīt ilgtspējīgas ekonomikas attīstībai nepieciešamos apstākļus. Uzlabojot sabiedrisko vietu plānošanu, izveidi un uzturēšanu, pilsētas var "paredzēt" noziedzības situāciju, palīdzot izveidot tādās ielās, parkos un atklātās vietās, kuras ir drošas un kurās var justies droši. Pilsētu teritorijā vides, ekonomikas un sociālie aspekti ir cieši saistīti. Augstas kvalitātes pilsētvide atbilst atjauninātās Lisabonas stratēģijas prioritātei, lai tādējādi padarītu Eiropu darbam, dzīvei un investīcijām pievilcīgāku ⁽¹⁾.

Treškārt, tiek paredzēti pasākumi, lai veicinātu līdzsvarotāku un policentriskāku attīstību, izveidojot pilsētu tīklu valsts un Kopienas līmenī, tostarp saikni starp ekonomiski spēcīgākām pilsētām un pārējām pilsētu teritorijām, kā arī mazām un vidējām pilsētām. Tādēļ būs jāizdara stratēģiska izvēle, nosakot un stiprinot ekonomiskās izaugsmes centrus un – kas ir tikpat svarīgi – īstenojot tādu tīklu darbību, kas tos saista gan no fiziskā (infrastruktūra, informācijas tehnoloģijas u. c.), gan no cilvēciskā aspekta (pasākumi sadarbības veicināšanai u. c.). Tā kā šie centri aptver plašākas teritorijas, tostarp tuvākos lauku iekšzemes reģionus, tie veicina ilgtspējīgu un līdzsvarotu attīstību attiecīgajā dalībvalstī un arī visā Kopienā. Līdzīgi lauku reģioni sniedz pakalpojumus plašākai sabiedrībai, piemēram, atpūtas iespējas un augstvērtīgas ainavas. Tāpēc uzmanība jāpievērš arī pilsētu un lauku saskarnei.

Ņemot vērā iepriekšējo pieredzi, jāmin vairāki pamatprincipi, kas ievērojami pilsētu darbībā. Pirmais – nozīmīgākajiem partneriem pilsētās un pašvaldībās ir būtiska nozīme attiecībā uz šo mērķu sasniegšanu. Kā jau minēts iepriekš, dalībvalstis var deleģēt pilsētām atbildību par pilsētu attīstību. Tas ir jo īpaši svarīgi attiecībā uz tuvumu, piemēram, lai risinātu galvenokārt vietēja rakstura problēmas – tādas kā sociālā atstumtība vai nespēja piekļūt pamatpakalpojumiem.

Otrais – vidēja termiņa un ilgtermiņa ilgtspējīgas pilsētas attīstības plāna sagatavošana ir veiksmīga rezultāta priekšnosacījums, jo tādējādi tiek nodrošināta investīciju un to vides kvalitātes aspekta saskaņotība. Tas arī palīdzēs nodrošināt privātā sektora saistību izpildi un līdzdalību pilsētu atjaunošanā. Kopumā ir nepieciešama daudzdisciplināra vai vienota pieeja. Attiecībā uz konkrētā nozarē balstītiem pasākumiem, piemēram, sociālās integrācijas veicināšanu, ir nepieciešams, lai pasākumi, kas vērsti uz dzīves kvalitātes (tostarp vides un dzīves apstākļu) vai pilsoņiem pieejamo pakalpojumu līmeņa uzlabošanu, tiktu kombinēti ar darbībām, kas vērstas uz jaunu darbību attīstīšanu un darbavietu radīšanu, lai tādējādi nodrošinātu attiecīgo nozaru ilgtermiņa nākotni. Jaunā iniciatīva JESSICA ir izveidota, lai veicinātu un atvieglotu finansēšanas metodes to projektu atbalstam, kuri iekļauti pilsētu attīstības plānos.

Vienotiem atbalsta pasākumiem un programmām ir jābūt vērstām uz tādām grupām, kurām tas ir visvairāk vajadzīgs, proti, imigrantiem, jauniešiem un sievietēm. Būtu jāveicina visu pilsoņu līdzdalība gan pakalpojumu plānošanā, gan to izpildē.

2.2. Atbalsts lauku rajonu, zvejniecības rajonu un apvidu ar nelabvēlīgiem laika apstākļiem saimnieciskajai daudzveidībai

Kohēzijas politikai var būt svarīga loma arī lauku rajonu saimnieciskās atdzimšanas sekmēšanā, papildinot jaunā lauku attīstības fonda finansētos pasākumus (Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai – EAFRD) ⁽²⁾. Šādi papildinošai pieejai ir jābūt vērstai uz Eiropas lauku rajonu ekonomikas pārstrukturizācijas un dažādošanas atbalstu.

Ir jāveicina sinerģija starp struktūrpolitiku, nodarbinātības un lauku attīstības politiku. Saistībā ar šo dalībvalstīm ir jānodrošina to pasākumu sinerģija un atbilstība, kas attiecas uz noteiktu teritoriju un uz noteiktu jomu un ko finansē no ERAF, Kohēzijas fonda, ESF, EZF un ELFLA līdzekļiem. Galvenās vadlīnijas attiecībā uz to, kādu pasākumu atbalstam izmanto katra fonda līdzekļus, kā arī koordinācijas mehānismi starp dažādu fondu finansētajiem pasākumiem ir jāparedz valstu līmenī to pamatstratēģijās/valstu stratēģiskajos plānos.

⁽¹⁾ Pilsētvides tematiskā stratēģija, COM(2005) 718, galīgā redakcija.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1685/2005 (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

Attiecībā uz kohēzijas politiku pasākumiem, kas tiek veikti lauku apvidu labā vai reģionos ar nelabvēlīgiem laika apstākļiem, tostarp daudzos salu reģionos, ir jāveicina jaunu iespēju radīšana, dažādojot lauku ekonomiku. Tas ietver arī centienus atbalstīt pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi piekļuves nodrošināšanu kaut minimālā līmenī, lai tādējādi varētu piesaistīt uzņēmumus un kvalificētu darbaspēku un ierobežot iedzīvotāju aizceļošanu. Svarīgi ir nodrošināt savienojamību ar maģistrālajiem valsts un Eiropas nozīmes tīklojumiem. Turklāt kohēzijas politikai ir jāatbalsta lauku teritoriju endogēnās iespējas, piemēram, veicinot to produkcijas tirdzniecību valsts un globālā mērogā un atbalstot procesu un produktu jauninājumus jau pastāvošajās saimnieciskās darbības jomās.

Īpašs risinājums ir sasniegt nepieciešamo kritisko daudzumu, lai varētu efektīvi sniegt pakalpojumus, tostarp iepriekšminētos pakalpojumus darbaspēka veselības nodrošināšanai. Vispārēju piekļuvi visiem pakalpojumiem, jo īpaši ļoti mazapdzīvotos apgabalos, varētu nodrošināt, ieguldot investīcijas lauku apvidu attīstības centros (piemēram, mazās un vidēja lieluma pilsētās) un izveidojot saimnieciskās apvienības, kuru darbība balstīta uz vietējiem līdzekļiem un kuras izmanto jaunās informācijas tehnoloģijas.

Daudzi lauku rajoni ir lielā mērā atkarīgi no tūrisma. Šajos rajonos ir svarīgi nodrošināt integrētu pieeju, kas domāta kvalitātei, pievēršot galveno uzmanību patērētāju apmierinātībai, un pamatojas uz ilgtspējīgas attīstības ekonomisko, sociālo un vides aspektu. Veicot pasākumus, ir jāizmanto un jācenšas saglabāt un attīstīt dabas un kultūras vērtības, kas savukārt var pozitīvi ietekmēt biotopu aizsardzību un atbalstīt ieguldījumus bioloģiskās daudzveidības jomā. Integrētās pieejas mērķim ir jābūt pozitīvai ietekmei uz tūrisma nozari, vietējo tautsaimniecību, tūrisma nozarē strādājošiem iedzīvotājiem, viesiem un vietējiem iedzīvotājiem, kā arī dabas un kultūras mantojumu.

Attiecībā uz zivsaimniecības nozari no zivsaimniecības atkarīgo piekrastes reģionu un mazāku salu ekonomikas pārstrukturizācija bieži vien ir īpaši sarežģīta ģeogrāfisko apstākļu dēļ, un kohēzijas politikai var būt liela nozīme, papildinot jaunā Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) finansētos pasākumus.

2.3. Sadarbība

Pasākumi saistībā ar iepriekš minētajiem trim prioritārajiem virzieniem ir jāpapildina ar sadarbību sekmējošiem pārrobežu, daudzvalstu un starpreģionāliem pasākumiem, tostarp, vajadzības gadījumā, sadarbību jūrniecības nozarē. Tādā veidā izveidotajai ciešākai ES reģionu sadarbībai ir jāpaātrina saimnieciskā attīstība un jāpalīdz sasniegt lielāku izaugsmi. Valstu robežas nereti kavē ES teritorijas kā viena veseluma attīstību un var ierobežot tās konkurētspējas potenciāla pilnīgu izmantošanu. Pārrobežu un daudzvalstu kontekstā kā acīmredzamus tādu uzdevumu piemērus, kuru risināšana prasa koncentrētu un integrētu pieeju, kas nebeidzas pie valstu robežām, var minēt ar transportu, ūdenssaimniecības pārvaldību un vides aizsardzību saistītus jautājumus. Saistībā ar īstenošanu dalībvalstis, iespējams, vēlsies apsvērt iespēju izveidot Eiropas Teritoriālās sadarbības grupu, kas uzņemtos pārvaldes iestādes uzdevumus attiecībā uz dažām sadarbības programmām.

2.4. Pārrobežu sadarbība

Eiropas pārrobežu sadarbības mērķis ir tādu ar valstu robežām nošķirtu reģionu integrācija, kuriem nākas sastapties ar vienādām problēmām, kas prasa kopīgus risinājumus. Ar šādām problēmām saskaras visi pierobežu reģioni Savienībā, un tās rada darba un kapitāla tirgu, infrastruktūras tīklu, fiskālās spējas un institūciju sadrumstalotību.

Kaut gan sadarbības programmas ir jāizstrādā atbilstīgi katra pierobežas reģiona konkrētajai situācijai, ir svarīgi pielikt pūles, lai palīdzība būtu koncentrēta, ņemot vērā galvenās izaugsmes un jaunu darbavietu atbalsta prioritātes.

Vispārpiemērojami turpmākās pārrobežu sadarbības ieteikumi ne vienmēr ir lietderīgi, jo situācijas mēdz būt krasi atšķirīgas. Tomēr, ņemot vērā robežu radītos šķēršļus, ir ieteicams sākt ar pašreizējo transporta un komunikāciju infrastruktūras uzlabošanu un, ja vajadzīgs, jaunu savienojumu izveidi. Tas ir pārrobežu kontaktu izveides vai attīstības priekšnoteikums.

Saistībā ar pārrobežu sadarbību galvenā uzmanība jāpievērš pierobežas reģionu konkurētspējas stiprināšanai. Turklāt šai sadarbībai ir jāsekmē ekonomiska un sociāla integrācija, jo īpaši vietās, kur abpus robežām pastāv lielas ekonomiskas atšķirības. Veicamo pasākumu vidū var minēt zināšanu un to praktiskās izmantošanas sniegšanu, pārrobežu uzņēmējdarbības izveidi, pārrobežu izglītības/mācību un veselības aprūpes iespēju izmantošanu un pārrobežu darba tirgus integrāciju, kā arī vienotu vides aizsardzību un kopējo apdraudējumu vienotu kontroli. Ja pārrobežu sadarbības pamatnosacījumi jau ir izveidoti, kohēzijas politikas atbalsts jākoncentrē uz tādu rīcību, kas pārrobežu sadarbībai dod vislielāko pievienoto vērtību, kā, piemēram, pārrobežu konkurētspējas stiprināšana, izmantojot jauninājumus, pētniecību un attīstību, nemateriālu tīklojumu (pakalpojumi) vai fizisku tīklojumu (transportu) savienošana, lai stiprinātu pārrobežu identitāti kā Eiropas pilsonības iezīmi, pārrobežu darba tirgus integrācijas sekmēšana, pārrobežu ūdenssaimniecības pārvaldība un plūdu kontrole, kopēja dabas un tehnoloģisku risku pārvalde.

Īpaša uzmanība jāpievērš problēmām un iespējām, ko rada Eiropas Savienības ārējo robežu izmaiņas pēc tās paplašināšanās. Tādējādi rodas nepieciešamība veicināt tādu saskaņotu pārrobežu darbību veikšanu, kuras gan atbalsta abpusēju saimniecisko darbību, gan likvidē šķēršļus attīstībai. Tādēļ kohēzijas politikai un jaunajam Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības dokumentam un, vajadzības gadījumā, jaunam pirmspievienošanās instrumentam, ir jānodrošina saskaņota stratēģija attiecībā uz šādām darbībām.

2.5. Daudzvalstu sadarbība

Daudzvalstu reģionos jāuzlabo ekonomiskā un sociālā integrācija un kohēzija. Ar daudzvalstu sadarbības programmu palīdzību notiek sadarbības paplašināšana dalībvalstu vidū stratēģiski svarīgos jautājumos.

Tādēļ jāatbalsta pasākumi, kas uzlabo teritoriju savstarpējo fizisko savienojamību (piemēram, investīcijas ilgtspējīgās transporta sistēmās), kā arī nemateriālo savienojamību (tīklojumi, informācijas apmaiņa starp reģioniem un iesaistītajām pusēm).

Paredzētie pasākumi ietver Eiropas transporta koridoru (jo īpaši to pārrobežu posmu) izveidi dabas katastrofu novēršanai, ūdenssaimniecības pārvaldību upju baseinu līmenī, integrētu sadarbību jūrniecības nozarē un pētniecības un attīstības vai jauninājumu tīklojumus.

Daudzvalstu sadarbības esošo teritoriju plāns tika mainīts, lai nodrošinātu, ka tiek radīti apstākļi pamata strukturālo pasākumu veikšanai. Tie tika izstrādāti, ņemot vērā teritoriālo saskaņu un ģeogrāfiska rakstura funkcionālus kritērijus, piemēram, kopēju upes baseinu vai piekrastes joslu, atrašanos vienā kalnu apgabalā, šķērsojošu maģistrālu transporta koridoru. Vērā ņemami ir arī citi kritēriji, piemēram, vēsture un institucionālās struktūras vai pašreizējā sadarbība, vai spēkā esošas konvencijas.

2.6. Starpreģionu sadarbība

Starpreģionu sadarbības programmās galvenā uzmanība jāpievērš izaugsmes un darbavietu stratēģijai, kas paredz sekmēt jauninājumus, MVU un uzņēmējdarbību, vides aizsardzību un risku novēršanu. Turklāt atbalstu saņems pieredzes apmaiņa saistībā ar pilsētvides attīstību, sabiedriskā sektora pakalpojumu modernizācija (piemēram, IKT izmantošana veselības aprūpē un valsts pārvaldē), kā arī sadarbības programmu īstenošana, izpētes darbs un datu ieguve. Starpreģionu sadarbība var saņemt atbalstu arī atbilstīgi konverģences un reģionu konkurētspējas un nodarbinātības programmām. Turklāt atbalstu gūs arī pieredzes un paraugprakses apmaiņa saistībā ar pilsētvides attīstību, sociālo iekļaušanos, pilsētu un lauku teritoriju attiecībām un sadarbības programmu īstenošana.

PADOMES LĒMUMS**(2006. gada 16. oktobris),****ar ko iecel Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļus no Dānijas****(2006/703/EK, Euratom)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 259. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 167. pantu,

ņemot vērā Komisijas atzinumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Dānijas locekļu pilnvaru termiņš ir beidzies 2006. gada 20. septembrī ⁽¹⁾. Tādēļ būtu jāieceļ minētās komitejas locekļi no Dānijas jaunam četru gadu laikposmam, sākot no 2006. gada 21. septembra.
- (2) Padome 2006. gada 11. jūlijā ir pieņēmusi sarakstus, ko iesniegušas Čehijas Republikas, Vācijas, Igaunijas, Spānijas, Francijas, Latvijas, Lietuvas, Luksemburgas, Ungārijas, Maltas, Austrijas, Slovēnijas un Slovākijas valdības, kā arī sarakstu ar divdesmit diviem kandidātiem, ko iesniegusi Itālijas valdība ⁽²⁾.
- (3) Padome 2006. gada 15. septembrī ir pieņēmusi sarakstus, ko iesniegušas Beļģijas, Grieķijas, Īrijas, Kipras, Nīder-

landes, Polijas, Portugāles, Somijas, Zviedrijas, Apvienotās Karalistes valdības, kā arī sarakstu ar diviem kandidātiem, ko iesniegusi Itālijas valdība ⁽³⁾.

- (4) Dānijas valdība 2006. gada 2. oktobrī ir iesniegusi sarakstu ar tik kandidātiem, cik šai valstij piešķirts saskaņā ar līgumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļiem laikposmam no 2006. gada 21. septembra līdz 2010. gada 20. septembrim tiek ieceltas personas, kuru vārdi ir iekļauti pielikumā.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

To piemēro no 2006. gada 21. septembra.

Briselē, 2006. gada 16. oktobrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ OV L 253, 21.9.2002., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 207, 28.7.2006., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 269, 28.9.2006., 13. lpp.

PIELIKUMS

Dānija

Dorthe ANDERSEN

Chefkonsulent, DA

Henrik FALLESEN

Leder af DI's Bruxelles kontor

Benedicte FEDERSPIEL

Chefkonsulent, Forbrugerrådet

Peder Munch HANSEN

International konsulent, LO

Randi IVERSEN

Forkvinde, Kvinderådet

Søren KARGAARD

International konsulent, FTF

Marie-Louise KNUPPERT

LO sekretær

Poul LÜNEBORG

Konsulent, DSI

Leif Erland NIELSEN

Seniorkonsulent, Landbrugsrådet

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 20. oktobris)

par atsauces uz standartu EN 848-3:1999 “Kokapstrādes mašīnu drošība – Frēzmašīnas vienpusējai apstrādei ar rotējošu griezējinstrumentu – 3. daļa: Ciparvadības frēzmašīnas un kailmateriāla frēzmašīnas” publicēšanu ar ierobežojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/37/EK

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4901)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/704/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvu 98/37/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz mašīnām⁽¹⁾ un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā tās pastāvīgās komitejas atzinumu, kas izveidota ar 5. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā⁽²⁾ un informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanas noteikumus,

tā kā:

- (1) Ja valsts standarts, transponējot saskaņotu standartu, uz kuru Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ir publicēta atsauce, attiecas uz vienu vai vairākām drošības būtiskajām prasībām, kas noteiktas Direktīvas 98/37/EK I pielikumā, uzskata, ka saskaņā ar šo standartu ražotā mašīna atbilst attiecīgajām būtiskajām prasībām.
- (2) Atsauce uz standartu EN 848-3:1999 par kokapstrādes mašīnu drošību, ko 1999. gada 1. jūlijā pieņēma Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN), ir publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī⁽³⁾.

- (3) Pēc tam, kad Zviedrija iesniedza oficiālu protestu, Komisija ar Lēmumu 2002/1002/EK⁽⁴⁾ nolēma neanulēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēto atsauci uz standartu EN 848-3:1999. Tādējādi, piemērojot standartu EN 848-3:1999, turpināja prezumēt atbilstību Direktīvā 98/37/EK paredzētajām drošības pamatprasībām.

- (4) Saistībā ar Zviedrijas iesniegto oficiālo protestu Komisija ir pilnvarojusi Eiropas Standartizācijas organizāciju (CEN) līdz 2005. gada 1. janvārim grozīt standartu EN 848-3:1999, lai īpašu uzmanību pievērstu koka detaļu izmešanas apdraudējumam un aizsargaprīkojuma uzstādīšanai, kas nodrošina pastiprinātu aizsardzību.

- (5) Saskaņā ar Direktīvas 98/37/EK 6. panta 1. punktu Vācija 2005. gada 28. jūlijā iesniedza oficiālu protestu attiecībā uz standartu EN 848-3:1999.

- (6) Komisija, pārbaudījusi standartu EN 848-3:1999, konstatēja, ka tas neatbilst vairākām būtiskām veselības aizsardzības un drošības pamatprasībām, kas noteiktas Direktīvas 98/37/EK I pielikumā, respektīvi, 1.1.2. punkta a) apakšpunktā (Drošības integrācijas principi), 1.3.2. punktā (Demontēšanās apdraudējums darbības laikā), 1.3.3. punktā (Apdraudējumi, ko rada krītoši vai izmesti objekti) un 1.4.1. punktā (Vispārīgas prasības attiecībā uz aizsargiem un drošības sastāvdaļām). Standarta EN 848-3:1999 specifikācijas 5.2.7.1.2. punkta b) apakšpunktā pirmajā līdz sestajā rindkopā attiecībā uz drošības aizsegu, jo īpaši lentveidīgu aizsegu, īpašībām un materiālu izvēli nav pietiekamas, lai novērstu iespējamu instrumentu daļu izmešanu.

- (7) CEN vēl nav grozījusi standartu EN 848-3:1999, kā prasīts standartizācijas pilnvarā Nr. 311, kas šai organizācijai piešķirta attiecībā uz Direktīvu 98/37/EK.

⁽¹⁾ OV L 207, 23.7.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/79/EK (OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV C 110, 15.4.2000., 38. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 349, 24.12.2002., 103. lpp.

- (8) Kamēr standarts EN 848-3:1999 nav grozīts, drošības un juridiskās noteiktības labad, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicējot atsauci uz standartu EN 848-3:1999, jāpievieno atbilstīgs brīdinājums. Tāds pats brīdinājums dalībvalstīm jāpievieno valsts standartiem, ar kuriem transponē standartu EN 848-3:1999.

- (9) Tādēļ atsaucē uz standartu EN 848-3:1999 attiecīgi jāaizstāj,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atsauci uz standartu EN 848-3:1999 "Kokapstrādes mašīnu drošība – Frēzmašīnas vienusējai apstrādei ar rotējošu griezējinstrumentu – 3. daļa: Ciparvadības (NC) frēzmašīnas un kailmateriāla frēzmašīnas" aizstāj ar pielikumā izklāstīto tekstu.

2. pants

Ja saskaņā ar Direktīvas 98/37/EEK 5. panta 2. punktu, dalībvalstis publicē atsauci uz valsts standartu, ar kuru transponē saskaņoto standartu EN 848-3:1999, tad tās minētai publikācijai pievieno tādu pašu brīdinājumu, kāds paredzēts šā lēmuma pielikumā.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN

PIELIKUMS

“(Direktīvā paredzēto saskaņoto standartu nosaukumu un atsauču publicēšana)

ESO ⁽¹⁾	Atsauce uz saskaņoto standartu un tā nosaukums (un atsaucē dokuments)	Pirmo reizi publicēts OV	Atsauce uz aizstāto standartu	Aizstātā standarta atbilstības prezumpcijas beigu datums 1. piezīme
CEN	EN 848-3:1999 Kokapstrādes mašīnu drošība – Frēzmašīnas vienpusējai apstrādei ar rotējošu griezējinstru- mentu – 3. daļa: Ciparvadības (NC) frēzma- šīnas un kailmateriāla frēzmašīnas	15.4.2000	—	

Brīdinājums: Attiecībā uz drošības aizsegu, jo īpaši lentveidīgu aizsegu, īpašībām un materiālu izvēli šis publicējums neskar pirmo līdz sesto rindkopu minētā standarta 5.2.7.1. punkta b) apakšpunktā, un, to piemērojot, neprezumē atbilstību veselības aizsardzības un drošības pamatprasībām, kas noteiktas Direktīvas 98/37/EK I pielikuma 1.3.2., 1.3.3. un 1.4.1. punktā, saistībā ar minētā pielikuma 1.1.2. punkta a) apakšpunktā paredzēto veselības aizsardzības un drošības pamatprasību.

⁽¹⁾ ESO: Eiropas Standartizācijas organizācija:

- CEN: Rue de Stassart 36, B-1050 Brussels. Tālrunis (32-2) 550 08 11; fakss (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)
- CENELEC: Rue de Stassart 35, B-1050 Brussels. Tālrunis (32-2) 519 68 71; fakss (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)
- ETSI: 650, Route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis. Tālrunis (33) 492 94 42 00; fakss (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

1. piezīme Parasti atbilstības prezumpcijas beigu datums būs anulēšanas diena (“dow”), ko nosaka Eiropas Standartizācijas organizācija, taču šo standartu lietotāju uzmanība jāpievērš tam, ka dažos izņēmuma gadījumos šis datums var būt cits.
- 2.1. piezīme Jaunajam (vai grozītajam) standartam ir tāda pati darbības joma kā aizstātajam standartam. Norādītajā datumā aizstātais standarts zaudē atbilstības prezumpciju attiecībā uz direktīvas pamatprasībām.
3. piezīme Grozījumu gadījumā atsaucē standarta numurs ir EN CCCC:YYYY, iepriekšējie grozījumi, ja tādi bijuši, un attiecīgie jaunie grozījumi. Aizstātais standarts (3. aile) ir attiecīgi EN CCCC:YYYY un tā iepriekšējie grozījumi, ja tādi bijuši, bet bez jaunā grozījuma. Norādītajā datumā aizstātais standarts zaudē atbilstības prezumpciju attiecībā uz direktīvas pamatprasībām.
4. piezīme Ražojuma atbilstību prezumē, ja tas atbilst 1. daļas un attiecīgās 2. daļas prasībām, ja šī 2. daļa arī ir uzskaitīta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā Direktīvā 98/37/EK.

Piezīme:

- Visu informāciju par standartu pieejamību var iegūt no Eiropas standartizācijas organizācijām vai no valstu standartizācijas iestādēm, kuru saraksts ir pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/34/EK ⁽¹⁾ kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK ⁽²⁾.
- Atsauču publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī nenozīmē, ka standarti ir pieejami visās Kopienas valodās.
- Ar šo sarakstu aizstāj visus iepriekšējos sarakstus, kas publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Komisija nodrošina šā saraksta atjaunināšanu.

Plašāku informāciju par saskaņotajiem standartiem skatīt internetā <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 217, 5.8.1998., 18. lpp.”

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 20. oktobris),

ar ko apstiprina plānu profilaktiskai vakcinācijai pret H5 apakštipa putnu gripu dažās saimniecībās Ziemeļreinā-Vestfālenē, ko iesniegusi Vācija saskaņā ar Padomes Direktīvu 2005/94/EK

(izzinots ar dokumenta numuru K(2006) 4906)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2006/705/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Padomes 2005. gada 20. decembra Direktīvu 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 57. panta 2. punktu,

1. pants

Profilaktiskās vakcinācijas plāns

tā kā:

1. Plāns profilaktiskai vakcinācijai pret īpaši patogēnu H5 apakštipa putnu gripu, ko paredzēts izmantot līdz 2008. gada 30. septembrim un ko 2006. gada 24. augustā iesniegusi Vācija, ir apstiprināts.

Profilaktisko vakcināciju veic ar H5N2 apakštipa putnu gripas inaktivētu vakcīnu trīs izvēlētās saimniecībās ar mājputniem Ziemeļreinā-Vestfālenē, Vācijā atbilstoši minētajam plānam.

(1) Vācijā nesen bijuši ļoti daudzi gadījumi, kad savvaļas putniem konstatēti īpaši patogēns A tipa H5N1 apakštipa putnu gripas vīruss. Šīs slimības uzliesmojumi bijuši arī saimniecībās ar mājputniem un zooloģiskajos dārzos.

(2) Vakcinācija pret H5 un H7 apakštipa putnu gripu var būt vērtīgs līdzeklis slimības profilaksei un kontrolei. Tomēr tas vēl nav izmantots saimniecībās ar mājputniem Vācijā.

2. Šā panta 1. punktā minētajās saimniecībās ar mājputniem īsteno valsts uzraudzību un profilaktiskajā vakcinācijas plānā izklāstītos atbilstīgos biodrošības pasākumus.

(3) Vācija vēlas ievākt vairāk informācijas par vakcinācijas izmantošanu, veicot plašu lauka pētījumu.

3. Profilaktiskās vakcinācijas plānu īsteno efektīvi.

(4) Saskaņā ar pētījumu, kura mērķis ir novērtēt H5 apakštipa putnu gripas vakcīnu aizsardzības efektivitāti, vakcinējot mājputnus, ko tur parastos lauka apstākļos, 2006. gada 24. augustā Vācija iesniedza apstiprināšanai profilaktiskās vakcinācijas plānu, ko paredzēts īstenot trīs komerciālās saimniecībās, kas atrodas Ziemeļreinā-Vestfālenē.

4. Komisija publicē profilaktiskās vakcinācijas plānu.

2. pants

Pasākumi, ar ko ierobežo pārvietošanu

(5) Iesniegtajā profilaktiskās vakcinācijas plānā ir ietverta Direktīvas 2005/94/EK 56. panta 2. punktā prasītā informācija, un tas atbilst DIVA stratēģijai (stratēģija inficēto dzīvnieku atšķiršanai no vakcinētajiem). Ņemot vērā šā plāna novērtējumu un apspriedes ar Vāciju, ir lietderīgi apstiprināt plānu.

1. Kompetentā iestāde nodrošina, ka:

a) no 1. panta 1. punktā minētajām saimniecībām nepārvieto mājputnus, olas, mājputnu liemeņus un svaigu gaļu, kas iegūta no šajās saimniecībās turētiem mājputniem, ("mājputnus un citas preces");

⁽¹⁾ OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.

b) profilaktiskās vakcinācijas plāna īstenošanas laikā 1. panta 1. punktā minētajās saimniecībās neieved mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus.

2. Kompetentā iestāde, atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunktā minētā, un atbilstoši profilaktiskās vakcinācijas plānam var atļaut mājputnu un citu preču šādu pārvietošanu:

- a) pārvietošanu uz putnu gripas valsts references laboratoriju Vācijā;
- b) transportēšanu tūlītējai iznīcināšanai Vācijā, iepriekš paņemot attiecīgus paraugus, kuri jānosūta uz minēto laboratoriju.

3. pants

Saimniecību un transportlīdzekļu tīrīšana un dezinfekcija

1. Kompetentā iestāde nodrošina, ka 1. panta 1. punktā minētās saimniecības ar mājputniem pēc visu mājputnu aizvākšanas no šīm saimniecībām tiek iztīrītas un dezinficētas atbilstoši kompetentās iestādes norādījumiem.

2. Kompetentā iestāde nodrošina, ka visi transportlīdzekļi, kas izmantoti mājputnu un citu preču transportēšanai, pēc katras transportēšanas reizes tiek iztīrīti un dezinficēti ar dezin-

fekcijas līdzekļiem un metodēm, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde.

4. pants

Ziņojumi

Viena mēneša laikā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas Vācija iesniedz Komisijai ziņojumu par profilaktiskās vakcinācijas plāna īstenošanu.

No 2006. gada 3. oktobra Vācija iesniedz ceturkšņa ziņojumus Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajai komitejai.

5. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 20. oktobris),

ar ko groza Lēmumu 92/452/EEK attiecībā uz dažām embriju ieguves un gatavošanas brigādēm
Amerikas Savienotajās Valstīs

(izzināts ar dokumenta numuru K(2006) 4907)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/706/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīvu 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 1992. gada 30. jūlija Lēmumā 92/452/EEK, ar ko izveido to embriju ieguves brigāžu un embriju gatavošanas brigāžu sarakstus, kas ir apstiprinātas trešās valstīs liellopu embriju izvešanai uz Kopienu ⁽²⁾, ir noteikts, ka dalībvalstis ieved embrijus no trešām valstīm tikai tad, ja tos ir ieguvušas, apstrādājušas un uzglabājušas minētajā lēmumā uzskaitītās embriju ieguves brigādes.
- (2) Amerikas Savienotās Valstis ir pieprasījušas, lai sarakstos tiktu veiktas minētās valsts ierakstu izmaiņas attiecībā uz dažām embriju ieguves un gatavošanas brigādēm.
- (3) Amerikas Savienotās Valstis ir sniegušas garantijas par atbilstību attiecīgajām Direktīvā 89/556/EEK noteiktajām prasībām, un ASV veterinārie dienesti ir oficiāli apstiprinājuši attiecīgās embriju ieguves brigādes embriju eksportam uz Kopienu.
- (4) Tāpēc Lēmums 92/452/EEK ir attiecīgi jāgroza.

- (5) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 92/452/EEK pielikumu groza saskaņā ar šā lēmuma pielikumu.

2. pants

Šo lēmumu piemēro no trešās dienas pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2006/60/EK (OV L 31, 3.2.2006., 24. lpp.).

⁽²⁾ OV L 250, 29.8.1992., 40. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/614/EK (OV L 252, 15.9.2006., 25. lpp.).

PIELIKUMS

Lēmuma 92/452/EEK pielikumu groza šādi:

a) pievieno šādas ailes par Amerikas Savienotajām Valstīm:

"US		06TX126 E1482		<i>Smith Genetics</i> <i>1316 PR 2231</i> <i>Giddings, TX 78942</i>	<i>Dr. Gary Moore</i>
US		06VA127 E1592		<i>Patrick Comyn</i> <i>110 South Main St</i> <i>Madison, VA 22727</i>	<i>Dr. Patrick Comyn</i>

b) aili par Amerikas Savienoto Valstu embriju ieguves brigādi Nr. 04W1109 aizstāj ar šādu aili:

"US		04W1109 E1257		<i>Cashton Veterinary Clinic</i> <i>S 448 Nilsestuen Road</i> <i>Cashton, WI 54619</i>	<i>Dr. Brent Beck</i>
-----	--	------------------	--	--	-----------------------

**LĒMUMS Nr. 06/EK/2006, KO PIENĒM APVIENOTĀ KOMITEJA, KAS IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR
EIROPAS KOPIENAS UN JAPĀNAS NOLĪGUMU PAR SAVSTARPĒJO ATZĪŠANU**

(2006. gada 12. jūnijs),

**saistībā ar atbilstības novērtēšanas iestādes reģistrēšanu nozaru pielikumā par telekomunikāciju
termināla iekārtām un radio iekārtām**

(2006/707/EK)

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas un Japānas Nolīgumu par savstarpējo atzīšanu un jo īpaši tā 8. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

tā kā Apvienotajai komitejai jāpieņem lēmums par atbilstības novērtēšanas iestādes vai iestāžu pievienošanu sarakstam, kas iekļauts nozaru pielikumā,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

- 1) Turpmāk minētā atbilstības novērtēšanas iestāde ir reģistrēta attiecībā uz turpmāk norādītajiem ražojumiem un atbilstības novērtēšanas procedūrām nolīguma nozaru pielikumā par telekomunikāciju termināla iekārtām un radio iekārtām.

Atbilstības novērtēšanas iestādes nosaukums, akronīms un kontaktinformācija:

Nosaukums: *Phoenix Testlab GmbH*

Tālrunis: +49 5235 9500 24

Telefakss: +49 5235 9500 28

E-pasts: *bentje.holger@phoenix-testlab.de*

Adrese: *Königswinkel 10, 32825 Blomberg, Germany*

Tīmekļa vietne: *<http://www.phoenix-testlab.de>*

Atbilstības novērtēšanas iestādes kontaktpersona: *Holger Bentje*

Reģistrācija attiecas uz šādiem ražojumiem un atbilstības novērtēšanas procedūrām:

Attiecībā uz *Radio likumu*:

Radio likuma 38.2. panta 1. daļas 1., 2., un 3. punktā aprakstītās radio iekārtas.

- 2) Šo lēmumu, kas sagatavots divos eksemplāros, paraksta līdzpriekšsēdētāji. Šo lēmumu piemēro no dienas, kad saņemts pēdējais no minētajiem parakstiem.

Parakstīts Tokijā 2006. gada 12. jūnijā.

Japānas vārdā —

Komiko ICHIKAWA

Parakstīts Briselē 2006. gada 31. maijā.

Eiropas Kopienas vārdā —

Andra KOKE

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu)

PADOMES VIENOTĀ RĪCĪBA 2006/708/KĀDP

(2006. gada 17. oktobris),

ar ko groza un pagarina Vienoto rīcību 2005/190/KĀDP par Eiropas Savienības Integrēto tiesiskuma misiju Irākā, EUJUST LEX

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 14. pantu,

tā kā:

- (1) Ņemot vērā ģenerālsekretāra/Augstā pārstāvja veikto misijas pārskatīšanu, Padome 2006. gada 12. jūnijā vienojās pēc pašreizējo pilnvaru termiņa beigām atkārtoti pagarināt EUJUST LEX par 18 mēnešiem, proti, līdz 2007. gada 31. decembrim.
- (2) Tajā pašā dienā Padome pieņēma Vienoto rīcību 2006/413/KĀDP, ar ko groza un pagarina Vienoto rīcību 2005/190/KĀDP par Eiropas Savienības Integrēto tiesiskuma misiju Irākā, EUJUST LEX ⁽¹⁾. Minētā vienotā rīcība attiecas uz šā pagarinājuma pirmo posmu – līdz 2006. gada 31. oktobrim.
- (3) Šai vienotajai rīcībai būtu jānodrošina pamats otram pagarinājuma posmam – līdz 2007. gada 31. decembrim.
- (4) Vienotā rīcība 2005/190/KĀDP ⁽²⁾ būtu atbilstīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

1. pants

Ar šo Vienoto rīcību 2005/190/KĀDP groza šādi:

- 1) 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ņemot vērā īpašo drošības situāciju Irākā, pakalpojumus Bagdādē sniedz saskaņā ar līgumiem, ko Apvienotā Karaliste ir noslēgusi ar uzņēmumiem, kuri sniedz šos pakalpojumus un izsniedz par tiem fakturrēķinus. EUJUST LEX budžets sedz šādus izdevumus, nepārsniedzot maksimāli pieļaujamo summu EUR 2,4 miljonus. Apvienotā Karaliste, apspriežoties ar misijas vadītāju, sniedz Padomei pietiekamu informāciju par šiem izdevumiem.”

- 2) Vienotās rīcības 14. panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Tā zaudē spēku 2007. gada 31. decembrī.”

2. pants

Bāzes finansējums, lai segtu ar misiju saistītus papildu izdevumus no 2006. gada 1. novembra līdz 2007. gada 31. decembrim, ir EUR 11,2 miljoni.

3. pants

Šī vienotā rīcība stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

4. pants

Šo vienoto rīcību publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2006. gada 17. oktobrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ OV L 163, 15.6.2006., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 62, 9.3.2005., 37. lpp.